

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2554

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

สารนิพนธ์
ของ
ชัชวาลย์ ใจธีรภาพกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2554

ชัชวาลย์ ใจธีรภาพกุล. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรรณ สาลีผล.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series data) รายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต มาทดสอบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการศึกษาพบว่า ค่า R^2 เท่ากับ .878 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระในแบบจำลอง ร้อยละ 87.80 จัดได้ว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ค่า F-Statistic เป็นค่าสถิติที่บ่งบอกว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ ในกรณีนี้พบว่า ค่า F-Statistic ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.165 และค่า Sig. F เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา (Serial Correlation) ผลปรากฏว่าค่า Durbin Watson (D.W.) มีค่าเท่ากับ 1.790

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ได้แก่ สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำแนกตามสาขาการผลิต อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ พบว่า สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_2) สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_6) และอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_7) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

FACTORS AFFECTING ON NON-PERFORMING LOANS OF COMMERCIAL
BANKS IN THAILAND

AN ABSTRACT
BY
CHATWALAI JAITEERAPAPKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

May 2011

Chatwalai Jaiteerapapkul. (2011). *Factors Affecting on Non-Performing Loans of Commercial Banks in Thailand*. Master's Project, M.Econ. (Economics of Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Mrs. Asst.Prof.Ravipan Saleepon.

The purpose of this research was to study the factors that affecting on non-performing loans (NPL) of commercial banks in Thailand. This research was designed to use the method of multiple regression analysis to address the relationship between variables. To accomplish the goal, this study has been examined by SPSS statistics. Moreover, this research draws upon the secondary data which is a half-yearly time series data. The data was collected for 24 observation data since the second half in 1998 to the first half in 2010.

The research showed R^2 is .878 which could be illustrated that the changing of non-performing loans (NPL) of commercial banks in Thailand caused by the changing of independent variables in the model 87.80 percents. There is a relationship at the highest level. F-Statistic is the statistic value that indicates the influence between independent variables and dependent variable. The test presented that F-Statistic value is 11.165 and Sig. F value is 0.000 which is less than the significance level of 0.01. The result showed the considerable relation between independent variables and non-performing loans (NPL). There is the statistical significance level of 0.05 at the 95 percents confidence level. Moreover, the serial correlation test presented that the value of Durbin-Watson (D.W.) is 1.790.

Upon completion of the research was found that factors affecting on non-performing loans (NPL) of commercial banks in Thailand which are including ,The ratio between the volume of loans which divide by economic sectors and the total volume of loans, growth rate of gross domestic product (GDP) which divides by production sectors, BIS ratio and loan rate. The factors which were correlated in a positive direction with non-performing loans (NPL) which is based on the assumptions set as follows are the ratio between the volume of industrial and commercial business loans and the total volume of loans (X2), the ratio between the volume of real estate and housing business loans and the total volume of loans (X3), the ratio between the volume of services business loan and the total volume of loans (X4). The factors which were correlated in an opposite direction with non-performing loans (NPL) which is based on the assumptions set as follows are growth rate in GDP of agriculture sector (X5), growth rate in GDP of service sector (X8) and BIS ratio (X9)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ เกิดจากความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากบุคคลต่างๆเหล่านี้ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรรณ สาลีผล กรรมการสอบสารนิพนธ์รองศาสตราจารย์ ดร.พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และอาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำแนะนำที่มีประโยชน์ รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดี นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนแล้วเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ตลอดจนหัวหน้างานที่บริษัทแปลน เอสเตท ที่คอยเป็นกำลังใจ และสนับสนุนในทุกๆด้าน ขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้คอยช่วยเหลือในการค้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนบุคคลใกล้ชิดทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ กรุณาอบรมสั่งสอน ปลูกฝังคุณงามความดี และความมานะอดทนให้กับผู้วิจัยในการศึกษา ค้นคว้าจนเกิดผลสำเร็จในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ท้ายสุดนี้หากมีข้อบกพร่อง หรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อบกพร่อง และขออนุญาตความผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้ คงมีประโยชน์บ้างไม่มากนักน้อยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ชัชวาลย์ ใจธีรภาพกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของงานวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ตัวแปรข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายและหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์.....	10
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้.....	11
แนวคิดสากลของการบริหารความเสี่ยงด้วย Basel II.....	17
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-performing Loans : NPL).....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3 วิธีการดำเนินวิจัย	35
ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล.....	35
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	46
ข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	46
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก.....	62
ภาคผนวก ข.....	68
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	71

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ปริมาณยอดคงค้างสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย และปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ไทย ระหว่าง พ.ศ. 2542-2552.....	2
2 แสดงการจัดชั้นหนี้ตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย.....	28
3 แสดงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย “เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย”.....	33
4 ตัวแปรอิสระ ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย.....	42

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้รวม.....	13
3 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ.....	13
4 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ.....	14
5 ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย.....	16
6 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพโดยทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง.....	17
7 หลักเกณฑ์เสาหลัก 3 ต้น.....	19
8 วงจรปัญหาของลูกหนี้และเจ้าหนี้.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นแหล่งเงินทุนที่ให้การสนับสนุนความต้องการเงินลงทุนของภาคเศรษฐกิจต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาล หรือภาคเอกชน โดยธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างการออมและการลงทุนของประเทศ ผ่านการดำเนินธุรกรรมการรับฝากเงินและการให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักอยู่ที่การได้รับคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยจากลูกหนี้ ตามเงื่อนไขในระยะเวลาที่กำหนด และสามารถนำเงินที่ได้รับคืนนี้ไปให้บริการด้านสินเชื่อเพื่อให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นได้อีกหลายๆ ครั้ง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับธนาคารแต่ละแห่งว่าจะสามารถเรียกเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยจากลูกหนี้ได้เร็วมากน้อยเพียงใด ซึ่งย่อมที่จะเกิดความเสี่ยงจากการที่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ หรือไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้ ดังนั้นธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งควรมีระบบการจัดการบริหารสินเชื่อที่ดี เพื่อลดความเสี่ยงจากการที่ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้คืนได้

การที่ระบบธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินหลักของประเทศไทยในการเป็นแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจต่างๆ ของประเทศ จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาวิกฤตการเงินได้ วิกฤตการเงินที่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงของประเทศไทยที่ประสบก็คือ วิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 “วิกฤตต้มยำกุ้ง” และปี 2551 “วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์” สาเหตุของปัญหาก็คือแตกต่างกัน (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551). วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์-วิกฤตต้มยำกุ้ง กล่าวว่า วิกฤตการเงินในรอบปี 2551 มีจุดเริ่มต้นมาจากปัญหาสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ (Sub-Prime) ในสหรัฐฯ ที่ได้แผ่ขยายลูกกลามไปยังสินเชื่อประเภทอื่น ๆ และส่งผลกระทบต่อฐานะการดำเนินงานของสถาบันการเงิน จนกระทั่งนำมาสู่การขาดความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงิน รวมทั้งปัญหาสภาพคล่องในระบบการเงินทั่วโลก โดยทั้งการดิ่งลงของดัชนีหุ้นไทยและการอ่อนค่าของเงินบาทนั้น ก็ล้วนเป็นผลจากการที่นักลงทุนต่างชาติพยายามที่จะขายสินทรัพย์ของตนเพื่อที่จะหาสภาพคล่องในรูปเงินดอลลาร์ฯ ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวก็ได้เกิดขึ้นกับตลาดหุ้นอื่น ๆ ทั่วภูมิภาคเช่นเดียวกัน ในขณะที่วิกฤตปี 2540 นั้น เป็นผลจากภาวะฟองสบู่จากการเก็งกำไรในภาคอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นไทยที่ได้แตกตัวลง หลังจากที่นักลงทุนต่างชาติไม่เชื่อมั่นต่อความสามารถในการชำระหนี้ต่างประเทศของไทย โดยเฉพาะภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (Fixed Exchange Rate) โดยความไม่เชื่อมั่นดังกล่าว ได้นำมาสู่การไหลออกของเงินทุน และการคาดการณ์ของตลาดที่ว่าในที่สุดแล้ว ทางการไทยคงจะต้องยอมปรับค่าเงินบาทให้สะท้อนพื้นฐานที่เป็นจริงของเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า วิกฤตต้มยำกุ้งในปี 2540 เกิดขึ้นจากปัญหาเศรษฐกิจ

ของไทยเองเป็นหลัก ในขณะที่วิกฤตการเงินโลกในรอบปี 2551 นี้ เศรษฐกิจไทยถูกกระทบผ่านกลไกการเงินโลกที่กำลังเผชิญกับวิกฤตสภาพคล่อง ในขณะที่ทุกประเทศในภูมิภาคเอเชีย ก็ต่างล้วนเผชิญกับปัญหาการเคลื่อนย้ายเงินทุนและการแสวงหาสภาพคล่องในรูปเงินดอลลาร์ฯ ในลักษณะเดียวกับที่ไทยประสบอยู่เช่นกัน

ในปัจจุบันธนาคารพาณิชย์ไทยแต่ละแห่งมีการแข่งขันอย่างสูงทั้งในด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และการให้บริการต่างๆ ซึ่งการเร่งปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งนั้น หากขาดกระบวนการพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อให้ละเอียดรอบคอบ โอกาสที่จะทำให้ธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งประสบกับปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPL) หรือหนี้ด้อยคุณภาพของธนาคารพาณิชย์มีปริมาณเพิ่มขึ้น จากตาราง 1 แสดงถึงสัดส่วนปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ตาราง 1 ปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2542-2552

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี	สินเชื่อรวม (ล้านบาท)	NPL (ล้านบาท)	NPL ต่อสินเชื่อรวม (%)
2542	56,178,312	27,929,567	49.72
2543	52,130,788	17,652,447	33.86
2544	54,715,348	7,709,514	14.09
2545	54,109,040	5,610,519	10.37
2546	56,101,482	8,381,005	14.94
2547	54,724,787	6,997,001	12.79
2548	58,515,250	6,555,416	11.20
2549	62,674,817	5,526,650	8.82
2550	65,169,586	5,318,591	8.16
2551	76,269,541	5,081,196	6.66
2552	82,146,904	4,636,824	5.64

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2553). รายงานสถิติสถาบันการเงิน. ออนไลน์.

จากตาราง 1 พบว่าปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พ.ศ. 2542 เท่ากับร้อยละ 49.72 พ.ศ. 2543 เท่ากับร้อยละ 33.86 พ.ศ. 2544 เท่ากับร้อยละ 14.09 พ.ศ. 2545 เท่ากับร้อยละ 10.37 พ.ศ. 2546 เท่ากับร้อยละ 14.94 พ.ศ. 2547 เท่ากับร้อยละ 12.79 พ.ศ. 2548 เท่ากับร้อยละ 11.20 พ.ศ. 2549 เท่ากับร้อยละ 8.82 พ.ศ. 2550 เท่ากับร้อยละ 8.16 พ.ศ. 2551 พ.ศ. 6.66 และ พ.ศ. 2552 เท่ากับร้อยละ 5.64

การที่ระบบธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินหลักของประเทศไทยในการเป็นแหล่งระดมเงินทุนในกับภาคต่างๆ ของประเทศ ย่อมต้องประสบปัญหาตามสภาวะเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 “วิกฤตต้มยำกุ้ง” และ ปี 2551 “วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์” ทำให้ประสบปัญหาที่รุนแรง ได้แก่ หนี้ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมาก ค่าเงินบาทอ่อนค่าอย่างมาก การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ปัญหาการว่างงานอย่างกว้างขวาง ต่างประเทศชะลอการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลดลงของทุนสำรองระหว่างประเทศ และปัญหาเงินทุนไหลออกนอกประเทศจนทำให้เกิดปัญหาที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อระบบการเงินของประเทศไทยอย่างมาก นั่นคือปัญหาการขาดสภาพคล่องของระบบการเงินส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยในระบบปรับตัวอยู่ในระดับสูง รวมทั้งปัญหาการขาดความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงินของไทย ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อระบบการเงินเท่านั้นยังส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของภาคอื่นๆ อย่างต่อเนื่องทำให้ประเทศไทยต้องประสบปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจและการเงินดังเช่นในปัจจุบัน ดังนั้นจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาถึงตัวแปรต่างๆ ที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการให้สินเชื่อ เป็นแนวทางในการควบคุมการให้สินเชื่อ เพื่อลดปัญหาการเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ทำให้ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ดำรงตำแหน่งของการเป็นสถาบันการเงินที่มีส่วนช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ความสำคัญของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงตัวแปร ขนาดและทิศทางที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เพื่อลดปัญหาการเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึงครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย
2. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วยตัวแปรดังนี้
 1. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
 2. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
 3. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
 4. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
 5. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม
 6. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม
 7. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย
 8. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ
 9. อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
 10. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

หมายถึง ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการธนาคารซึ่งได้จัดตั้งในประเทศไทย ประกอบธุรกรรมในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ไม่รวมถึงธนาคารที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะกิจของภาครัฐบาล อาทิ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อ

การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย และธนาคารพาณิชย์ที่เปิดสาขาใน ต่างประเทศ

2. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

หมายถึง ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศชนกิจ หรือปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย นับจากวันที่ครบกำหนดชำระเงินตามงวดที่กำหนดในสัญญาสำหรับสินเชื่อที่ต้องชำระเมื่อทวงถาม หรือเรียกให้ชำระหนี้แล้วเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือน โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

3. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม

หมายถึง สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศชนกิจ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

4. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม

หมายถึง สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศชนกิจ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

5. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม

หมายถึง สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศชนกิจ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

6. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม

หมายถึง สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศธนกิจ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

7. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม

หมายถึง อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม และการประมง โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

8. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม

หมายถึง อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการทำเหมืองแร่และขุดหิน อุตสาหกรรม และอุปโภค-บริโภค โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

9. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย

หมายถึง อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

11. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ

หมายถึง อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการขนส่ง การธนาคาร และการบริการอื่นๆ โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

12. อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง

หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดความเพียงพอของเงินกองทุนของสถาบันการเงิน เพื่อแสดงถึงความมั่นคงและสามารถรองรับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจ ปัจจุบันรัฐบาลกำหนดอัตราส่วนดังกล่าวตามมาตรฐาน BIS ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สากลยอมรับ โดยทั่วไปอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่สูงแสดงถึงการที่สถาบันการเงินนั้นมีความมั่นคงและสามารถรองรับผลขาดทุนที่จะเกิดจากการประกอบกิจการและสามารถปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้าได้อีกมาก. (นุชนาฎ, 2553 ออนไลน์) โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

13. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (Loan Rate)

หมายถึง อัตราดอกเบี้ยจากการให้สินเชื่อ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินเบิกเกินบัญชี (Minimum Overdraft Rate: MOR) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายย่อยชั้นดี (Minimum Retail Rate: MRR) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (Minimum Loan Rate: MLR) โดยนำอัตราดอกเบี้ยดอกเบียเงินกู้ต่ำสุด-สูงสุด ของแต่ละประเภทมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย จากนั้นก็นำแต่ละประเภทมารวมกัน และหาค่าเฉลี่ย เป็นรายครึ่งปีแรกกับรายครึ่งปีหลัง โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time series data) เป็นรายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2539 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2551 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

(Independent Variables)

(Dependent Variables)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ
เกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
2. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ
อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้
สินเชื่อรวม
3. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้
สินเชื่อรวม
4. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการ
ต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
5. Growth Rate (GDP) สาขาเกษตรกรรม
6. Growth Rate (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและ
พาณิชย์กรรม
7. Growth Rate (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และ
ที่อยู่อาศัย
8. Growth Rate (GDP) สาขาการบริการ
9. อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
10. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

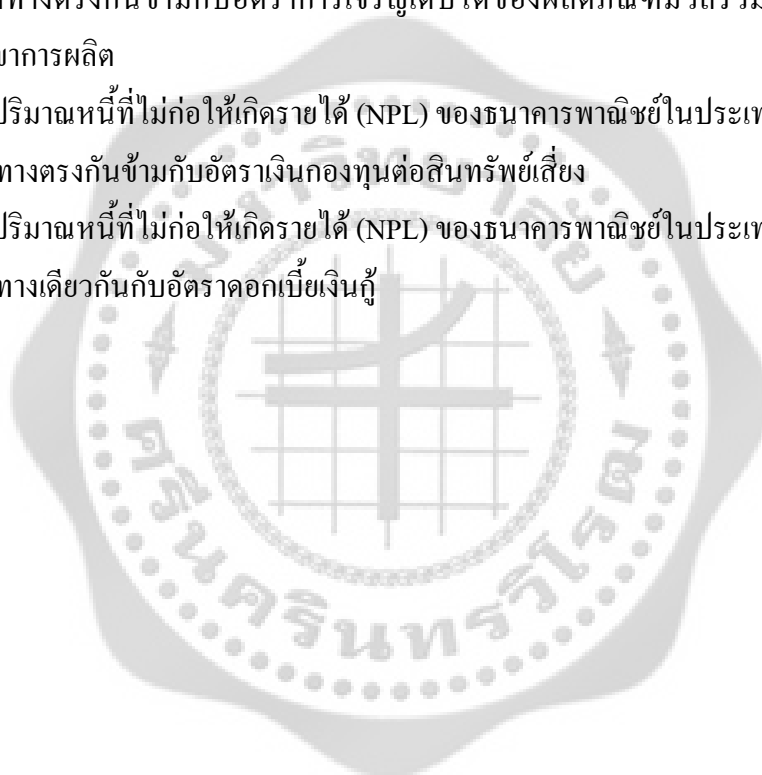
ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)
ของธนาคารพาณิชย์ใน
ประเทศไทย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยตามแนวทางความมุ่งหมายของการวิจัย โดยตั้งตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
2. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำแนกตามสาขาการผลิต
3. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
4. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา โดยมีประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

1. ความหมายและหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์
2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
3. แนวคิดสากลของการบริหารความเสี่ยงด้วย Basel II
4. หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-performing Loans: NPL)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายและหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์

สารานุกรมเสรี. (2554: ออนไลน์) กล่าวว่าธนาคารพาณิชย์ หมายถึง การประกอบธุรกิจประเภทรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันได้กำหนดไว้ และใช้ประโยชน์จากเงินนั้นในทางหนึ่งหรือหลายทาง เช่น การให้กู้ยืม ซื้อขายหรือเก็บเงินตามตั๋วเงิน หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด ซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้จะประกอบธุรกิจประเภทอื่นๆ อันเป็นประเพณีของธนาคารพาณิชย์ด้วยก็ได้ สำหรับธนาคารพาณิชย์ คือธนาคารที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ และหมายความรวมถึงสาขาของธนาคารต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ด้วย

พรนพ พุกกะพันธุ์ และประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. (2548: 38-39) กล่าวว่า หน้าที่ของธนาคารพาณิชย์ในการเป็นผู้ให้กู้ โดยทั่วไป (Loan) การให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์มีหลายประเภทตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสินเชื่อและระยะเวลาในการผ่อนชำระ เช่น เงินกู้เพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อประกอบธุรกิจการค้า เพื่ออุปโภคบริโภค เพื่อการตั้งสินค้าเข้าหรือส่งสินค้าออก เป็นต้น ผู้ขอกู้จะต้องมีหลักประกัน และความสามารถในการผ่อนชำระ โดยธนาคารจะคิดดอกเบี้ยเป็นรายปี และผู้กู้จะต้องผ่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ยทุกๆ เดือน

2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้

สุรักษ์ บุนนาค และวณิ น้อยเกียรติกุล. (2540 : 75) ในวิชาเศรษฐศาสตร์ ดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่ง คือ เป็นค่าตอบแทนปัจจัยผลิตประเภททุน ทฤษฎีดอกเบี้ยซึ่งมีอยู่หลายทฤษฎีได้อธิบายความหมายของดอกเบี้ยต่างๆกัน ดังนี้

2.1 Time-preference Theory หรือ Real Theory อธิบายว่า ดอกเบี้ยคือค่าบริการของสินทรัพย์ประเภททุน และค่าตอบแทนที่จำเป็นสำหรับดึงดูดให้มีการออม

2.2 Liquidity-preference ของเคนส์ อธิบายว่า ดอกเบี้ยคือรางวัลที่จ่ายให้แก่ผู้ยอมเสียดุลยภาพคล่องตัว (liquidity) ของเงินออม

2.3 Loanable-funds Theory อธิบายว่า ดอกเบี้ยคือราคาที่ผู้ยืมจ่ายแก่ผู้ให้ยืมเป็นค่าประโยชน์ของเงิน

ในทางการเงิน ดอกเบี้ย หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระแก่ผู้ให้กู้ เนื่องจากได้นำเงินหรือสิ่งของมีค่าอื่นของผู้ให้กู้ไปใช้ประโยชน์ โดยสัญญาว่าจะชำระคืนเต็มมูลค่าในวันกำหนดในอนาคต โดยทั่วไปดอกเบี้ยคิดเป็นร้อยละของเงินต้น เรียกว่า “อัตราดอกเบี้ย”

ความหมายตามนิยามศัพท์ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2544 : 46) อัตราดอกเบี้ย หมายถึง ผลตอบแทนหรือจำนวนเงิน ที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระให้แก่ผู้ให้กู้ โดยสัญญาว่าจะชำระคืนเต็มมูลค่าในวันกำหนดในอนาคตที่ตกลงกันไว้

นิยามศัพท์ด้านเศรษฐกิจ. (กระทรวงการคลัง 2554 : ออนไลน์) ประเภทของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีดังนี้

- อัตราดอกเบี้ย MLR (Medium Lending Rate) หรือ (Minimum Loan Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี
- อัตราดอกเบี้ย MOR (Minimum Overdraft Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยประเภทเบิกเกินบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจาก ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี
- อัตราดอกเบี้ย MRR (Minimum Retail Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี ทั้งนี้ใช้โยงเข้ากับอัตราดอกเบี้ย MLR เพื่อให้สามารถ สะท้อนระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกันระหว่างลูกค้ารายใหญ่ กับลูกค้ารายย่อยได้ โดยบวกส่วนต่างสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศ ไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี

สิตาภา บัวเกษ. (2552: 12-17) กล่าวว่า การศึกษาทฤษฎีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเป็นการศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยในระบบเศรษฐกิจ และเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ จึงตั้งสมมติฐานให้มีอัตราดอกเบี้ยอัตราเดียวกันเท่านั้นในระบบเศรษฐกิจ สำหรับทฤษฎีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สำคัญมี 2 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (The loanable funds theory)
2. ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (The liquidity preference theory)

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (The loanable funds theory) กล่าวว่าอัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยปัจจัย 2 ปัจจัย ได้แก่ อุปสงค์ของเงินให้กู้ (Demand for Loanable Funds) และอุปทานของเงินให้กู้ (Supply of Loanable Funds)

อุปสงค์ของเงินให้กู้

อุปสงค์ของเงินให้กู้ (Demand for Loanable Funds) หมายถึง ปริมาณความต้องการกู้ยืมในระบบเศรษฐกิจซึ่งผู้ที่ต้องการเงินให้กู้ยืมประกอบด้วยธุรกิจ รัฐบาล คราวเรือน และต่างประเทศ

1. ความต้องการเงินให้กู้ของธุรกิจ (Business Demand: D_B)

ธุรกิจต้องการเงินให้กู้เพื่อลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ซึ่งความต้องการเงินให้กู้ยืมนี้ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย โดยมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกัน กล่าวคือ หากอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้สูงขึ้น ความต้องการเงินให้กู้ของธุรกิจจะลดลง เนื่องจากต้นทุนเงินทุนของธุรกิจสูงขึ้นซึ่งอาจทำให้โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจลดลง

2. ความต้องการเงินให้กู้ของรัฐบาล (Government Demand: D_G)

รัฐบาลต้องการเงินให้กู้เพื่อนำไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตามความต้องการเงินให้กู้ของรัฐบาลไม่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย แต่ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล หากรัฐบาลดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุล รัฐบาลจะต้องการเงินให้กู้เพื่อการชดเชยงบประมาณที่ขาดดุลดังกล่าว

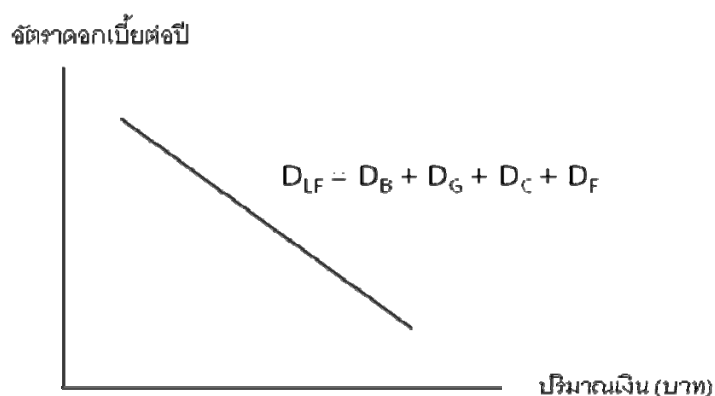
3. ความต้องการเงินให้กู้ของครัวเรือน (Domestic Consumer Demand: D_C)

ครัวเรือนต้องการเงินให้กู้เพื่อนำไปซื้อสินค้าและบริการต่างๆ เพื่อยกมาตรฐานการใช้ชีวิตของตน ความต้องการเงินให้กู้ของครัวเรือนขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย โดยมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกัน นอกจากความต้องการเงินให้กู้ของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยแล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับรายได้ของครัวเรือน เงินคาวน และจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระในแต่ละงวด

4. ความต้องการเงินให้กู้ของต่างประเทศ (Foreign Demand: D_F)

เอกชนหรือรัฐบาลต่างประเทศมีความต้องการเงินให้กู้เพื่อนำไปลงทุนหรือนำไปพัฒนาประเทศของตน ความต้องการเงินให้กู้ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

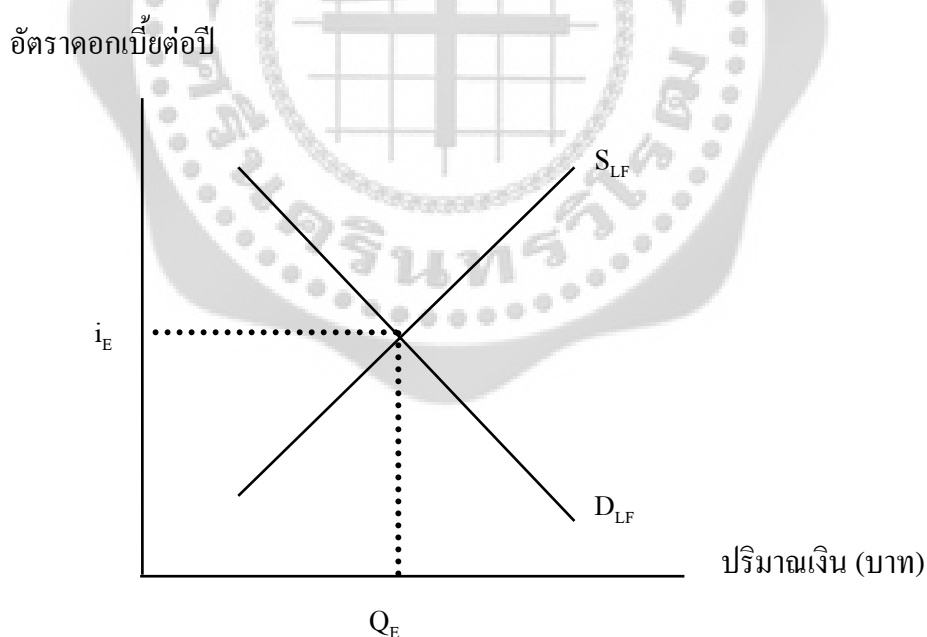
เมื่อนำปริมาณความต้องการเงินให้กู้จากแหล่งต่างๆ ข้างต้นมารวมกัน จะได้เป็นเส้นอุปสงค์ของเงินให้กู้รวม (Total Demand for Loanable Funds: D_{LF}) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ย ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้รวม

อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพตามทฤษฎีปริมาณเงินกู้ คือ อัตราดอกเบี้ยที่ทำให้อุปสงค์ของเงินกู้เท่ากับอุปทานของเงินกู้ ดังภาพประกอบ 5 ซึ่งจากภาพจะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพเท่ากับ i_E และปริมาณเงินดุลยภาพเท่ากับ Q_E

ภาพประกอบ 3 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

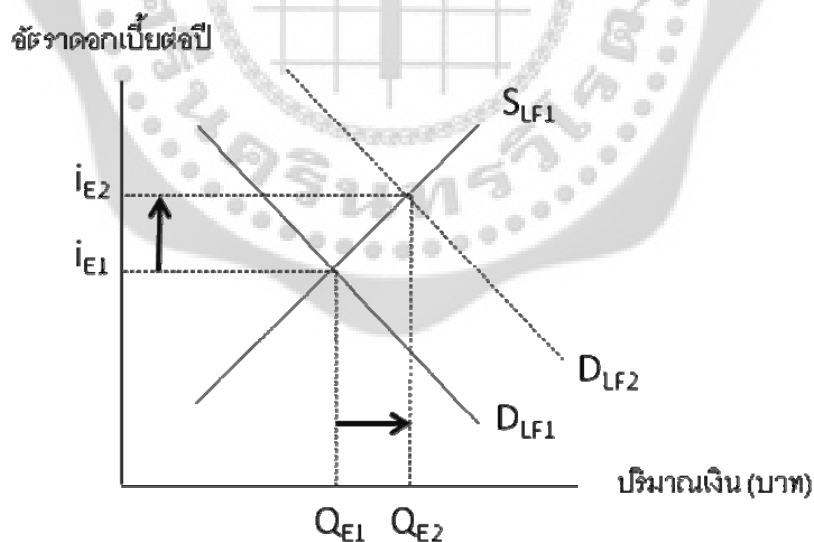
อัตราดอกเบี้ยในระบบเศรษฐกิจจะสูงหรือต่ำกว่า i_E ไม่ได้ เนื่องจากหากอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า i_E ความต้องการให้กู้ยืมเงินหรืออุปทานของเงินกู้จะสูงกว่าความต้องการกู้ยืมเงินหรืออุปสงค์ของเงินกู้

ทำให้เกิดอุปทานส่วนเกิน เพื่อกำจัดอุปทานส่วนเกินดังกล่าวจึงต้องลดอัตราดอกเบี้ยลง ทำให้อุปทานของเงินกู้ลดลงและอุปสงค์ของเงินกู้เพิ่มขึ้น จนในที่สุดอุปสงค์ของเงินกู้และอุปทานของเงินกู้จะเท่ากันที่อัตราดอกเบี้ยเท่ากับ i_E และหากอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า i_E จะทำให้เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยมีการปรับตัวสูงขึ้น จนทำให้อุปสงค์ของเงินกู้ลดลงและอุปทานของเงินกู้เพิ่มขึ้นจนเท่ากันที่อัตราดอกเบี้ยเท่ากับ i_E

การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

อัตราดอกเบี้ยในระบบเศรษฐกิจจะอยู่ที่อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพเสมอ เนื่องจากหากในขณะใดขณะหนึ่งอัตราดอกเบี้ยสูงหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ จะเกิดการปรับอุปสงค์และอุปทานของเงินกู้จนกระทั่งเข้าสู่ดุลยภาพที่จุดเดิม อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพอาจเปลี่ยนแปลงได้หากปริมาณความต้องการเงินกู้และปริมาณเงินให้กู้เปลี่ยนแปลงไปที่ระดับอัตราดอกเบี้ยระดับเดิม

ตัวอย่างเช่น หากเศรษฐกิจขยายตัว ธุรกิจต่างๆ จะมีความต้องการกู้ยืมเงินเพื่อมาลงทุนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะอยู่ในระดับเดิมก็ตาม ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงเส้นอุปสงค์ของเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ ดังภาพประกอบ 4 ซึ่งจากภาพจะเห็นได้ว่าเมื่อเศรษฐกิจขยายตัว ปริมาณความต้องการเงินกู้มากขึ้น เส้นอุปสงค์ของเงินกู้จะเปลี่ยนจากเส้น D_{LF1} เป็นเส้น D_{LF2} ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพจากเดิม i_{E1} เพิ่มขึ้นเป็น i_{E2} และปริมาณเงินดุลยภาพเพิ่มขึ้นจาก Q_{E1} เป็น Q_{E2}

ภาพประกอบ 4 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (The liquidity preference theory)

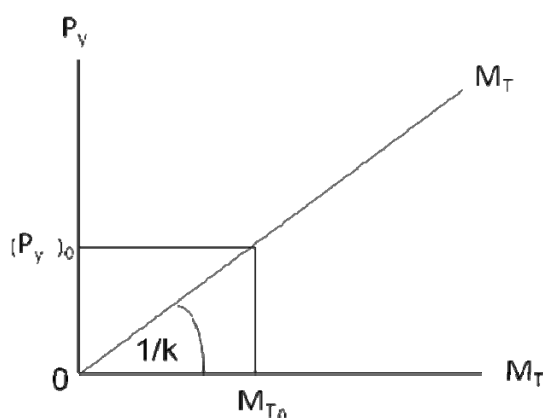
จอห์น เอ็ม. เคนส์ (John M. Keynes). (1936: 166) กล่าวว่า เงินเป็นสินทรัพย์ชนิดหนึ่งที่มีอรรถประโยชน์มาก ในฐานะที่เป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงที่สุดในบรรดาสินทรัพย์ต่างๆ ดังนั้น ในขณะที่หนึ่งขณะใดคนเราจึงอาจต้องการเงินไว้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นๆ นอกเหนือไปจากจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ทฤษฎีความต้องการถือเงินได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการถือเงิน ออกเป็น 3 จุดมุ่งหมายด้วยกัน ดังนี้

1. ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transactions demand for money)

ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ เกิดขึ้นก็เนื่องจากในชีวิตประจำวันของทั้งครัวเรือนและธุรกิจนั้น รายรับและรายจ่ายมิได้มีความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ ทำให้มีความจำเป็นต้องถือเงินจำนวนหนึ่งไว้เพื่อใช้จ่ายในกิจวัตรประจำวัน เมื่อปัจจัยทางด้านสถาบันและปัจจัยทางด้านเทคนิคถูกกำหนดมาให้ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยจะแปรผันไปในทางเดียวกันกับระดับรายได้ประชาชาติ กล่าวคือ ถ้าระดับรายได้ประชาชาติยิ่งสูงเท่าใด ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ก็ยิ่งสูงเท่านั้น เพื่อง่ายแก่การพิจารณา เราจะตั้งข้อสมมติว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยและรายได้ประชาชาติเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (linear relationship) ดังนั้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจแสดงได้ในรูปของสมการที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับสมการความต้องการถือเงินของสำนักแคมบริดจ์ดังนี้

$$M_T = kPy$$

M_T แสดงถึงความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย P แสดงถึงระดับราคา y แสดงถึงผลผลิตที่แท้จริง Py แสดงถึงรายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงิน และ k แสดงถึงสัดส่วนของรายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินที่ประชาชนต้องการถือไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอย ค่าของ k ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางด้านสถาบันและปัจจัยทางด้านเทคนิค ในทำนองเดียวกันกับค่าของ V หรืออัตราการหมุนเวียนของเงินในทฤษฎีปริมาณของฟิชเชอร์ และมีข้อสมมติว่าคงที่ในระยะสั้น ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างทฤษฎีปริมาณเงินของสำนักแคมบริดจ์ถือว่าคนถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอยแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่เคนส์เห็นว่า การถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอยเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความต้องการถือเงินทั้งหมดเท่านั้น เพราะคนนั้นยังมีความต้องการถือเงินไว้เพื่อจุดมุ่งหมายอื่นๆ อีกเช่นกัน

ภาพประกอบ 5 ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย

จากภาพประกอบ 5 เส้น M_T เป็นเส้นที่แสดงถึงความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย เมื่อรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่างๆ เช่น ถ้ารายได้ประชาชาติอยู่ในระดับ $(P_y)_0$ ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยจะเท่ากับ M_{T_0} ความชันของเส้นความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย จะมีค่าเท่ากับส่วนกลับของ k หรือเท่ากับ $1/k$

2. ความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้เหตุฉุกเฉิน (Precautionary demand for money)

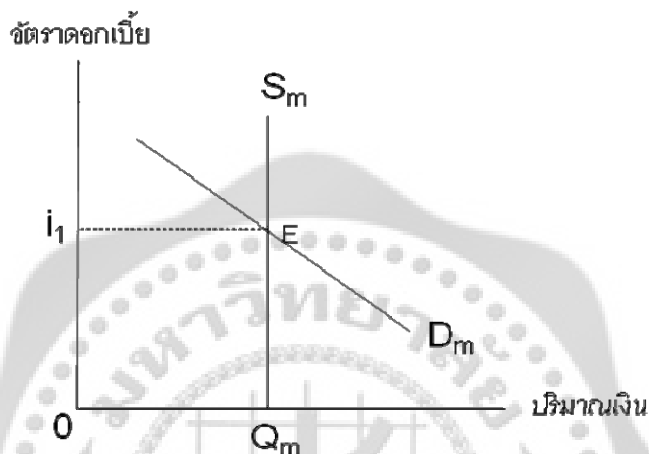
ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตามทัศนะของเคนส์นั้น ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ก็เพื่อเอาไว้ใช้สำหรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน และสำหรับการซื้อบางอย่างที่ได้ผลประโยชน์เป็นพิเศษโดยที่ไม่สามารถทราบได้ล่วงหน้า รวมทั้งถือไว้เป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่าคงที่ในรูปของตัวเงินเพื่อไว้ชำระหนี้สินที่มีมูลค่าคงที่ในรูปของตัวเงิน ความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ในเหตุฉุกเฉินจะผันแปรไปในทางเดียวกันกับระดับรายได้ประชาชาติเช่นเดียวกันกับความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย และเนื่องจากปริมาณเงินที่คนต้องการถือเพื่อสำรองไว้ในเหตุฉุกเฉินมีปริมาณที่ไม่มากนัก เราจึงอาจรวมความต้องการถือเงินทั้งสองประเภทเข้าด้วยกัน และใช้สมการ $M_T = kP_y$ ในความหมายที่กว้างขึ้น โดยให้ M_T หมายถึงทั้งความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย และความต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ในเหตุฉุกเฉิน

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative demand for money) นี้มีความสัมพันธ์

กับอัตราดอกเบี้ยอย่างผกผัน กล่าวคือถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นความต้องการถือเงินประเภทนี้จะลดลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงความต้องการถือเงินประเภทนี้จะสูงขึ้น

สำหรับอุปทานของเงิน ซึ่งประกอบด้วยธนบัตร เหรียญกษาปณ์ และเงินฝากกระแส รายวันที่ย้ายคืนเมื่อทวงถามของระบบธนาคารพาณิชย์ อุปทานของเงินนี้ธนาคารกลางสามารถควบคุม ได้โดยการใช้นโยบายการเงินที่เหมาะสม

ดังนั้น คุณลักษณะของอัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดขึ้น โดยเส้นความต้องการถือเงินทั้ง 3 ประเภทกับเส้นอุปทานของเงิน ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพโดยทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง

จากภาพประกอบ 6 แกนตั้งแทนอัตราดอกเบี้ย แกนนอนแทนปริมาณเงิน เส้น S_m เป็นเส้นอุปทานของเงิน เส้น D_m เป็นเส้นอุปสงค์รวมหรือความต้องการถือเงินทั้ง 3 ประเภท อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยเส้น D_m ตัดกับเส้น S_m ที่จุด E อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ i_1 และปริมาณเงินดุลยภาพคือ Q_m

ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่องมีลักษณะเป็น “Stock concept” คือปริมาณเงินที่มีอยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งต่างกับทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ มีลักษณะเป็น “Flow concept”

3. แนวคิดสากลของการบริหารความเสี่ยงด้วย Basel II

สุทธิพันธุ์ ถาวรวงษ์ และฉัตรพงศ์ วัฒนจิรัฎฐ์. (2554: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย , ออนไลน์) แนวคิดการบริหารความเสี่ยงที่กำลังมีบทบาทสำคัญต่อธนาคารพาณิชย์ไทยในปัจจุบันคือ Basel II (บาเซลทู) เนื่องจากเป็นแนวคิดระดับสากล ที่แม้ว่าเริ่มแรกจะใช้กับธนาคารพาณิชย์ที่มีธุรกรรมระหว่างประเทศ (International active banks) ในกลุ่ม G-10 แต่ได้แพร่ขยายไปยังอีกหลายประเทศทั่วโลก โดยในส่วนของไทยนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำหลักเกณฑ์นี้มาใช้ช่วงปลายปี 2551 และคาดหวังให้ธนาคารพาณิชย์สามารถปรับตัวตามเกณฑ์ Basel II ได้อย่างมีประสิทธิภาพในปี 2553

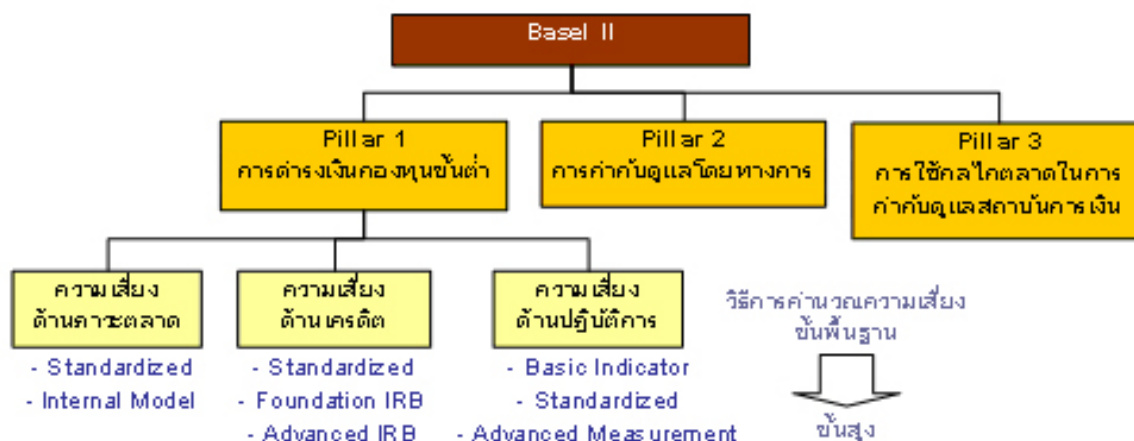
ที่มาและความสำคัญของ Basel II (บาเซลทู)

เกณฑ์ Basel II นี้เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์กับการดำรงเงินกองทุนสำรองขั้นต่ำ โดยเป้าหมายของ Basel คือเพื่อสร้างเสถียรภาพให้กับระบบการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินต่างๆ เหล่านี้มีการทำธุรกรรมระหว่างกัน ดังนั้น หากสถาบันการเงินใดเกิดปัญหาขึ้นก็ย่อมส่งผลกระทบต่อไปยังสถาบันการเงินอื่นด้วย หลักการพื้นฐานของแนวคิดนี้คือความเสี่ยงนั้นต้องสามารถประเมินได้เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้ และหากองค์กรใดมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี การประเมินความเสี่ยงเพื่อใช้คำนวณเงินที่ต้องใช้กันสำรองไว้กับธนาคารกลางก็จะน้อยลง ทำให้ธนาคารสามารถนำไปสร้างประโยชน์ได้มากขึ้น Basel ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Bank for International Settlement (BIS) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างธนาคารกลางและธนาคารพาณิชย์ของประเทศต่างๆ ในการกำกับดูแลความเสี่ยง เสริมสร้างเสถียรภาพของระบบการเงิน ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการทำวิจัยทางเศรษฐกิจและการเงิน โดย BIS ได้ตั้งคณะกรรมการ Basel Committee on Banking Supervision ขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางการคำนวณเงินกองทุนสำรองขั้นต่ำของธนาคารพาณิชย์ เกณฑ์ Basel ที่ออกมาในระยะแรกคือในปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ.1992) เรียกว่า Basel Capital Accord หรือ Basel I ซึ่งกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยในปี 2539 กำหนดให้ครอบคลุมความเสี่ยงด้านภาวะตลาด โดยธนาคารสามารถเลือกใช้วิธีการคำนวณความเสี่ยงขั้นพื้นฐานคือ Standardized approach หรือขั้นสูงเรียกว่า Internal model approach ได้

นอกจากนี้ เพื่อให้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง สามารถสะท้อนความเสี่ยงและสอดคล้องกับภาวะตลาดการเงินที่มีความซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น BIS จึงได้พัฒนาและออกเกณฑ์ใหม่เรียกว่า New Basel Capital Accord หรือ Basel II ขึ้นในปี 2547 ซึ่งเรียกได้ว่ามีเปลี่ยนแปลงไปจากเกณฑ์เดิมอย่างมาก เพราะนอกจากจะครอบคลุมความเสี่ยงด้านที่เหลืออยู่คือด้านปฏิบัติการ และเพิ่มเติมแบบจำลองการประเมินความเสี่ยงด้านต่างๆ แล้ว ยังรวมถึงการกำหนดแนวทางการกำกับดูแลสถาบันการเงินด้วย

หลักเกณฑ์เสาหลัก 3 ต้น

กรอบแนวคิดของ Basel II เรียกว่าเสาหลัก 3 ต้น (Three Pillars) แบ่งออกเป็นการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ ซึ่งรวมความเสี่ยงทั้งสามประเภทดังกล่าวข้างต้นไว้ (เสาหลักต้นที่ 1) การกำกับดูแลจากทางการและการประเมินความเสี่ยงด้านอื่น (เสาหลักต้นที่ 2) และการเปิดเผยข้อมูลเพื่อความโปร่งใส (เสาหลักต้นที่ 3)

ภาพประกอบ 7 หลักเกณฑ์เสาหลัก 3 ต้น

โดย Basel II สนับสนุนให้ธนาคารใช้แบบจำลองขั้นสูงในการคำนวณความเสี่ยง เพื่อให้สะท้อนการดำเนินงานของตนเองได้มากขึ้น โดยมีสิ่งจูงใจคือสัดส่วนการกันสำรองที่น้อยลง อย่างไรก็ตาม การใช้แบบจำลองขั้นสูงได้นั้นธนาคารจะต้องมีกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เช่น หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการบริหารความเสี่ยงต้องมีสถานะแยกเป็นอิสระจากหน่วยงานด้านจัดการกองทุนหรือสินเชื่อ คือไม่อยู่ภายใต้ผู้บริหารสายงานรายเดียวกันเพื่อป้องกันความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และควรเป็นหน่วยงานที่สามารถรายงานผลให้คณะกรรมการขององค์กรทราบได้โดยตรง ซึ่งธนาคารพาณิชย์มักจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Committee) ขึ้น เพื่อให้ความเห็นต่อนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการติดตามและการประเมินความเสี่ยงของทั้งองค์กร

4. หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-performing Loans : NPL)

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2546: ออนไลน์) ให้ความหมายของปริมาณเงินให้สินเชื่อด้วยคุณภาพ (NPL) ดังนี้ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หมายถึง เงินให้สินเชื่อจัดต่ำกว่ามาตรฐาน สงสัย สงสัยจะสูญ และสูญ ตามหลักเกณฑ์การจัดชั้น รวมถึงลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญที่ธนาคารพาณิชย์กันสำรองครบร้อยละ 100 และตัดออกจากบัญชีแล้วแต่ยังไม่ได้นำที่กลับเข้ามาในบัญชี

สาเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540

พิบูล รุกขพันธุ์ กล่าวว่าสาเหตุของวิกฤตปี 40 เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ คือระบบกลไกเศรษฐกิจ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่ผิดพลาด ดังนี้

1. การหดตัวของ การส่งออกและดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลในระดับสูง ซึ่งในปี 2539 การส่งออกของประเทศไทยขยายตัวไม่ถึง 1% เมื่อเทียบกับปี 2537 และปี 2538 ซึ่งขยายตัว 23 % และ 21% ตามลำดับ การส่งออกที่ไม่ขยายตัวในปี 2539 ทำให้มีผลกระทบต่ออุปสงค์มวลรวม ส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตวิทยา และความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ ในเรื่องปัญหาสภาพคล่องของทุนสำรองระหว่างประเทศและค่าเงิน เพราะประเทศไทยขาดดุลบัญชีเดินสะพัดมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 และมีความขนาดของการขาดดุลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้นำไปสู่การโจมตีค่าเงินและเกิดวิกฤตสถาบันการเงินในที่สุด

2. การลงทุนเกินควรซึ่งเป็นรากฐานของฟองสบู่ เป็นปัจจัยที่ทำให้มีการลงทุนมากเกินไปได้แก่ การเปิดเสรีทางการเงิน ทำให้ธุรกิจและสถาบันการเงินสามารถกู้ยืมเงินจากต่างประเทศได้ ทำให้มีการขยายการลงทุนมากเกินไป อีกประการหนึ่งเกิดจากการที่ราคาอสังหาริมทรัพย์ และตราสารทางการเงินต่าง ๆ มีราคาสูงขึ้นก่อให้เกิดอุปสงค์เพื่อเก็งกำไร และทำให้มีการลงทุนเพื่อผลิตสินค้าสนองตอบอุปสงค์เพื่อเก็งกำไร

3. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำ ในช่วงปี 2530-2539 ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน สนามกอล์ฟ สวนเกษตรเติบโตอย่างมาก ในปี 2540 เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลอนุญาตให้มีธุรกิจกรรมวิเทศชนกิจ (Bangkok International Banking Facilities : BIBF) ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกต่ำกว่าในประเทศมาก จึงทำให้ผู้ประกอบการหันไประดมทุนจากต่างประเทศ พร้อมกับระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ โหมการลงทุนในโครงการอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศ และจากการที่ราคาอสังหาริมทรัพย์และที่ดินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงก่อให้เกิดอุปสงค์เพื่อเก็งกำไร และดึงดูดให้ผู้ประกอบการสมัครเล่นหันมาทำธุรกิจประเภทนี้อย่างกว้างขวาง ซึ่งกล่าวได้ว่าภาคอสังหาริมทรัพย์เป็นภาคที่เกิดภาวะฟองสบู่

4. ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่ไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปี 2540 อีกสาเหตุหนึ่งคือ การผิดพลาดในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในส่วนที่รับผิดชอบโดยธนาคารแห่งประเทศไทย คือ การใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่และปล่อยให้เงินทุนเคลื่อนย้ายเสรีโดยขาดการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ ผลดีของระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ คือช่วยให้มีการควบคุมเสถียรภาพด้านราคา แต่มีผลเสียต่อดุลบัญชีเดินสะพัด กล่าวคือการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ ในขณะที่ระดับเงินเฟ้อในประเทศปรับตัวสูงขึ้นเท่ากับว่ารัฐบาลช่วยให้ราคาสินค้านำเข้าได้เปรียบในการแข่งขันกับสินค้าในประเทศ ทำให้ประสิทธิภาพของนโยบายการเงินในการควบคุมปริมาณเงินด้อยลง กล่าวคือ ตั้งแต่ประเทศไทยเปิด BIBF ในปี 2536 มีเงินทุนไหลเข้ามาในประเทศจำนวนมาก ทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทย พยายามดูดซับปริมาณเงินที่มากเกินไป โดยการขายพันธบัตรการดำเนินนโยบายเช่นนี้ทำให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศที่สูงอยู่แล้วไม่ลดลง ซึ่งเป็นปัจจัยให้มีการนำเงินทุนเข้ามามากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดขบวนการเศรษฐกิจฟองสบู่ในที่สุด

5. ค่าเงินบาท ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องนำเงินทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ 24,000 ล้านดอลลาร์ มาใช้เพื่อปกป้องเงินบาท (ทุนสำรองที่นำมาใช้ปกป้องค่าเงินบาทปี 2540 เท่ากับ 2/3 ของทุนสำรองที่ประเทศมีอยู่) และรัฐบาลต้องขอกู้เงินจาก IMF จำนวน 17,200 ล้านดอลลาร์เพื่อชดเชยทุนสำรองฯ วิกฤตนี้ยังเผยแพร่ไปยังประเทศอื่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนได้รับชื่อว่า “ต้มยำกุ้งดิชีส”

ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ในช่วงตั้งแต่วิกฤตเศรษฐกิจปี 2540

บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย 2544. (ประวัติความเป็นมา : ออนไลน์). บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือ บสท. (Thai Asset Management Corporation – TAMC) จัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ปรับโครงสร้างหนี้และปรับโครงสร้างกิจการ โดยการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย รวมทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น หรือ โดยการใช้มาตรการอื่นๆ เพื่อประโยชน์แก่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ

นับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินในภูมิภาคเอเชียในปี 2540 ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง การเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว ส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินงานของสถาบันการเงินและภาคธุรกิจต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ สถาบันการเงินมีภาระการกันสำรองและต้นทุนการดำเนินงานที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ผลประกอบการยังขาดทุนสูงจากภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นและรายรับจากการปล่อย สินเชื่อที่ลดลง เนื่องจากสถาบันการเงินระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อเป็นพิเศษ ส่งผลให้ภาคธุรกิจขาดสภาพคล่อง และไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างปกติ ด้วยเหตุนี้ ลูกหนี้ของสถาบันการเงินจึงไม่สามารถชำระสินเชื่อได้ ส่งผลให้สินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan - NPL) เป็นจำนวนมาก โดยมี NPL สูงสุดจำนวน 2.7 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 47.7 ของสินเชื่อรวมของสถาบันการเงิน ณ สิ้น เดือนพฤษภาคม 2542

ธนาคารแห่งประเทศไทย ฝ่ายปรับปรุงโครงสร้างหนี้. (2550: 13-14) กล่าวว่า ในช่วงปี 2533-2539 ประเทศไทยได้ดำเนินการเปิดเสรีทางการเงิน การผ่อนคลายด้านการเคลื่อนย้ายเงินทุน ภายใต้มาตรการเปิดเสรี ได้ส่งผลให้เงินทุนไหลเข้าสู่ประเทศไทยในรูปของสินเชื่อเป็นจำนวนมาก เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในประเทศยังอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับดอกเบี้ยต่างประเทศ ในขณะที่ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนค่อนข้างต่ำ ประกอบกับแนวทางการผ่อนคลายภาษีเงินกู้จากต่างประเทศ และในระบเวลาดังกล่าวประเทศไทยได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไว้สูง ส่งผลให้การกู้ยืมจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนภาคเอกชนสูงกว่าเงินออมภายในประเทศ

การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคการเงินดังกล่าว เมื่อเทียบกับภาคเศรษฐกิจจริง ส่งผลให้เกิดความเปราะบางทางการเงิน เช่น การที่เงินทุนนำเข้าเป็นเงินกู้ระยะสั้นเป็นส่วนใหญ่ แต่ถูกนำมาปล่อยกู้ต่อให้แก่โครงการระยะยาว โดยเฉพาะโครงการอสังหาริมทรัพย์ ก่อให้เกิดปัญหาความไม่มีสภาพคล่อง (maturity mismatch) และภาวะที่ภาคเอกชนมีการพึ่งพิงเงินกู้ในระดับสูง (high leverages) การแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในระบบการเงิน ผลักดันให้สถาบันการเงินภายในประเทศปล่อยสินเชื่อก่อให้เกิดความเสี่ยงเป็นอันมาก รวมทั้งการที่สถาบันการเงินได้ปล่อยสินเชื่อลักษณะที่ผลักดันให้เกิดภาวะฟองสบู่ขึ้นในหลายภาคเศรษฐกิจ จนเศรษฐกิจฟองสบู่แตกเป็นวิกฤติการณ์เศรษฐกิจอย่างรุนแรงในปี 2540 เป็นผลให้ทางการประกาศลอยตัวค่าเงินบาทที่เคยผูกค่ากับเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกาเป็นระบบลอยตัวแบบจัดการ (managed float) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ส่งผลให้คุณภาพสินทรัพย์ของสถาบันการเงินลดลง จนทำให้ NPL ในระบบการเงินของไทยสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึงร้อยละ 47.70 ต่อสินเชื่อรวมในปี 2542

วิกฤตเศรษฐกิจการเงินดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อการค้าเงินของลูกหนี้หลายประการ เช่น ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องสภาพคล่อง ทั้งนี้เพราะเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินยากขึ้น ส่งผลให้ลูกหนี้บางคนที่มีความสามารถชำระได้แต่ไม่ชำระหนี้ จึงเกิดพฤติกรรมการชำระหนี้ที่เรียกว่า “สามไม่” คือ ไม่มี ไม่หนี ไม่จ่าย จนกลายเป็นลูกหนี้ NPL ประเภทเหนียวหนี้ (Strategic NPL debtor) ทำให้การแก้ไขปัญหา NPL ยากยิ่งขึ้น

รวบรวมบทความเกี่ยวกับปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจ และปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของประเทศไทย

นายปิยะ ซอโสตถิสกุล. (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2551: ออนไลน์) กล่าวว่า สินเชื่อ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้มีเติบโตแบบก้าวกระโดดมาก ภาคเกษตรช่วยผลักดัน สามารถปล่อยสินเชื่อได้สูงเกินคาด โดย Q1/51 ยอดปล่อยสินเชื่อเติบโตประมาณ 4-5% คิดเป็นมูลค่าประมาณ 3,000-4,000 ล้านบาท ส่วน NPL ของ สินเชื่อ SMEs ลดลงประมาณ 1% ของยอด NPL ที่มีอยู่ เปิดเผยว่ายอดปล่อยสินเชื่อธุรกิจ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้มีอัตราเติบโตแบบก้าวกระโดดมาก ซึ่งเป็นผลมาจากภาคการเกษตรช่วยผลักดัน ดังนั้น ยอดปล่อยสินเชื่อ SMEs ดังกล่าวในปีนี้ยังคงเป้าหมายการเติบโตไว้เท่ากับช่วงปี 2550 ที่ 20% อย่างไรก็ตาม ธนาคารเชื่อว่าสามารถปล่อยสินเชื่อได้ตามเป้าหมายที่ 20% แน่แน่นอน เนื่องจากมีปัจจัยบวกทั้งด้าน ภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมด้านท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมธุรกิจผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ที่ยังเติบโตต่อเนื่อง นายปิยะยังกล่าวอีกว่า แนวโน้มหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) รวมและ NPL ของสินเชื่อ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้มีทิศทางที่ปรับตัวลงประมาณ 1% ของยอด NPL ที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม คาดว่า ยอดหนี้จะปรับลดลงได้ โดย 1.วิธีการปรับโครงสร้างหนี้ 2.ลูกค้ำมีการรีไฟแนนซ์สินเชื่อมากขึ้น และ 3.การที่ธนาคารนำ NPL ขายสู่ท้องตลาดด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน คาดว่าจะช่วยให้แผนการลดหนี้ธนาคารเป็นไปตาม

เป้าหมายแน่นอน นายปิยะ กล่าวต่ออีกว่า สำหรับสัดส่วนการปล่อยสินเชื่อ SMEs ต่างจังหวัด ธนาคารยังคงมุ่งเน้น 5 ภาคธุรกิจหลัก ประกอบด้วย 1. ภาคการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ 2. รีเทลประเภทค้าปลีก 3. ภาคการเกษตร 4. ภาคธุรกิจโรงแรม และ 5. ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

กระทรวงการคลัง (2552: ออนไลน์) กล่าวว่า 1. ธนาคารแห่งประเทศไทย ยอมรับเศรษฐกิจหดตัวจะส่งผลให้หนี้ NPL เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจที่ชะลอตัวจะส่งผลให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น เนื่องจากรายได้ของผู้ประกอบการลดลง ซึ่งจะส่งผลให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง อย่างไรก็ตามการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ที่ดีขึ้นกว่าในอดีต อาจทำให้หนี้ NPL ไม่สูงขึ้นมาก ด้านบล.กสิกรไทย คาดว่า NPL มีแนวโน้มที่จะปรับตัวสูงขึ้น โดยเห็นได้จากยอดหนี้ที่ไม่จ่ายดอกเบี้ยในไตรมาส 4/51 ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก นอกจากนี้ พบว่ายอดสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นในช่วงปลายปีเกิดจากการที่บริษัทกักตุนเงินสดเพื่อเสริมสภาพคล่องแทนที่จะนำไปลงทุน - สศค. วิเคราะห์ว่า อัตรา NPL ต่อสินเชื่อรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 3.19 ณ สิ้นปี 2551 อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มหดตัวในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2551 และปี 2552 ซึ่งเกิดจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการบริโภคภายในประเทศมีแนวโน้มชะลอตัวลงด้วยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2552 เศรษฐกิจของประเทศไทยจะขยายตัวเพียงร้อยละ 0.0 -2.0 ต่อปี การลงทุนและการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.2 ต่อปี ตามลำดับ 2. คำสั่งซื้อติดลบจุดยอดการผลิตปี 52 ต่อ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเผยว่า ปัญหาเศรษฐกิจสหรัฐที่ชะลอตัวลง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในด้านการส่งออก อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อการนำเข้าของประเทศไทยให้ชะลอตัวลง ส่งผลต่อเนื่องถึงภาคการผลิตและการลงทุน ทั้งนี้ในส่วนของผู้ผลิตที่ส่งผลกระทบต่อมากที่สุด คือสินค้าที่ผลิตเพื่อส่งออก โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าฟุ่มเฟือย โดยในเดือนธ.ค.51 การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าหดตัวลงที่ร้อยละ -20.7 ต่อปี อิเล็กทรอนิกส์หดตัวลงที่ร้อยละ -34.6 ต่อปี สิ่งทอ -7.0 ต่อปี และยานยนต์ - 20.7 ต่อปี สศค.วิเคราะห์ว่าเครื่องใช้เศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมพบว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในเดือนธ.ค. หดตัวร้อยละ -19.7 ต่อปี ซึ่งเป็นการหดตัวติดต่อกันเป็นเดือนที่ 3 ในรอบปี 2551 ส่งผลให้ไตรมาสที่ 4 ปี 2551 หดตัวถึงร้อยละ -9.7 สะท้อนการชะลอการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการของตลาดต่างประเทศที่หดตัวลงมาก (Global Recession) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐ ยุโรป ญี่ปุ่น จีน และสิงคโปร์ ขณะเดียวกันสินค้าอุตสาหกรรมที่เน้นตลาดภายในประเทศ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร การปั่น การทอ ก็หดตัวลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจไทย ทั้งนี้ MPI ที่หดตัวลงมากในไตรมาส 4 ดังกล่าวจะเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ GDP หดตัวลงมากในไตรมาสที่ 4 ปี 2551 3. เศรษฐกิจสหรัฐหดตัวรุนแรงที่สุดในรอบ 26 ปี เศรษฐกิจสหรัฐในไตรมาส 4 ปี 51 หดตัวร้อยละ -3.8 ต่อปี เทียบกับไตรมาสก่อน (หรือร้อยละ -0.2 เทียบกับไตรมาส 4 ปี 51) ซึ่งเป็นการหดตัวรายไตรมาสที่รุนแรงที่สุดในรอบ 26 ปี และทำ GDP สหรัฐในปี 51 ขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในปี 50 ทั้งนี้ตัวเลข GDP ดังกล่าวหดตัวต่ำกว่าที่

นักเศรษฐศาสตร์คาดไว้ที่ร้อยละ 5-6 เนื่องจากการผลิตสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดไว้ร้อยละ 1.3 ของอัตราการขยายตัว ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนซึ่งเป็นสัดส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 70 ของ GDP มีส่วนทำให้ GDP หดตัวร้อยละ -2.47 และการส่งออกมีส่วนทำให้ GDP หดตัวร้อยละ -2.84 นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการออมครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.0 ของรายได้สุทธิ สศค. วิเคราะห์ว่าในระยะต่อไป เศรษฐกิจสหรัฐน่าเป็นห่วงมาก เนื่องจากแม้ว่าอัตราการหดตัวในไตรมาสที่ 4 ปี 2551 จะน้อยกว่าที่ตลาดคาด แต่เป็นการเพิ่มขึ้นของสินค้าคงคลังเป็นหลัก ซึ่งอาจทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตสินค้าใหม่ได้มากนักในไตรมาสที่ 1 เนื่องจากความต้องการซื้อหดตัวลงมากขณะที่ผู้ผลิตต้องการระบายสินค้าออก นอกจากนี้การที่อัตราการออมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากประชาชนมีความกังวลต่อเศรษฐกิจ จึงเก็บออมเงิน ทำให้แผนกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลโอบามาอาจไม่มีประสิทธิภาพมากนัก และอาจทำให้ GDP สหรัฐในไตรมาส 1 ปี 52 หดตัวลงอีกมาก

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552: ออนไลน์) กล่าวว่า สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Gross NPL) ของระบบธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นปี 2552 มียอดคงค้าง 376.1 พันล้านบาท ลดลงจากปี 2551 จำนวน 21.0 พันล้านบาท ขณะที่สัดส่วนต่อสินเชื่อรวมทั้ง Gross NPL และ Net NPL ก็ลดลงเช่นกัน จากร้อยละ 5.3 และร้อยละ 2.9 เหลือร้อยละ 4.8 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ โดย NPL ลดลงทั้งในสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภค ทั้งในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ การลดลงดังกล่าวเกิดจากการรับชำระหนี้และการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารเป็นสำคัญ ประกอบกับธนาคารพาณิชย์ได้พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตให้ดีขึ้น ส่งผลให้สินเชื่อที่อนุมัติใหม่เป็น NPL ไม่มาก รวมทั้งได้มีการติดตามดูแลลูกหนี้อย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันไม่ให้กลายเป็น NPL

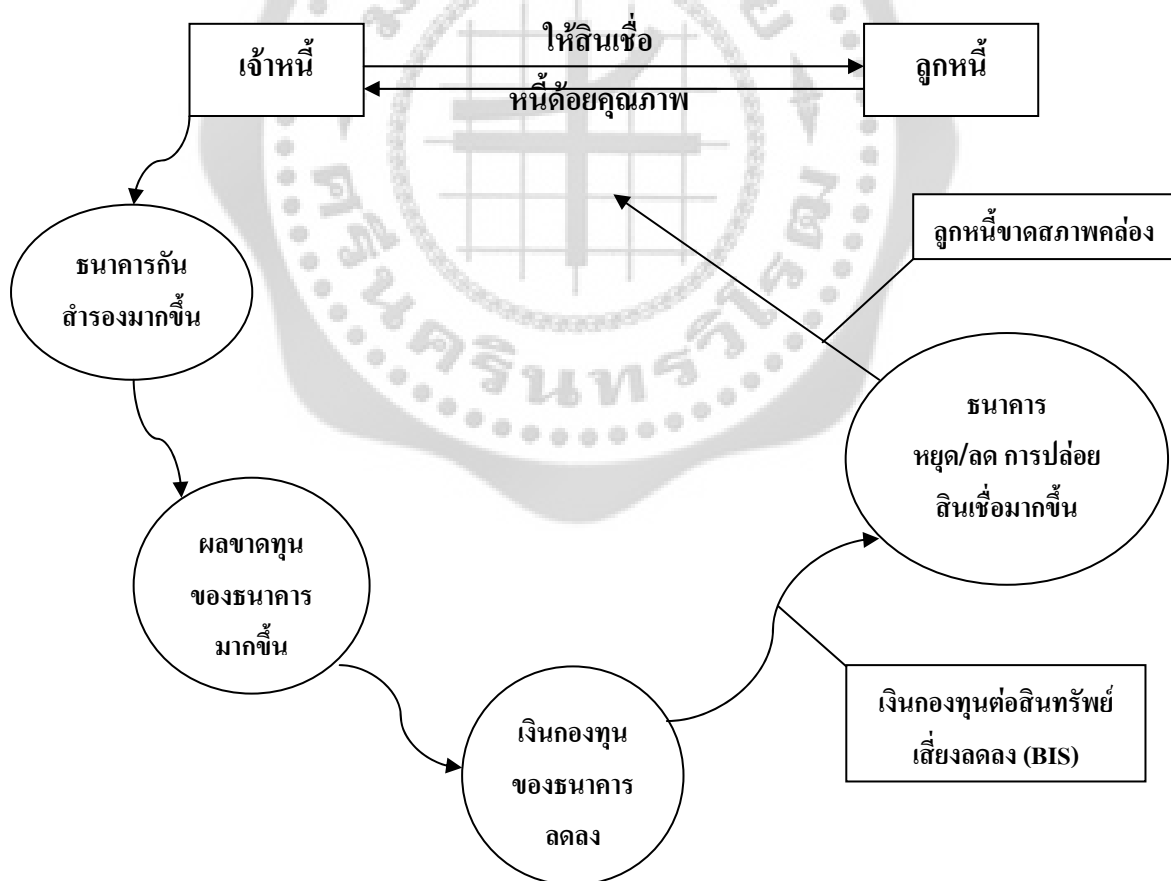
แม้จะได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศในช่วงครึ่งแรกของปี แต่แรงกดดันด้านคุณภาพสินทรัพย์ก็กลับลดลง ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มที่ลดลงของสินเชื่อจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (Delinquent Loan) หรือสินเชื่อค้างชำระเกิน 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน โดยยอดคงค้าง ณ สิ้นปี 2552 ลดลงเหลือ 250.7 พันล้านบาท และมีสัดส่วนต่อสินเชื่อรวมลดลงจากร้อยละ 3.9 ณ สิ้นปี 2551 เหลือร้อยละ 3.2 ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ธนาคารพาณิชย์มีการติดตามดูแลคุณภาพสินเชื่ออย่างใกล้ชิด เช่น การติดตามทวงถามลูกหนี้ที่เริ่มผิดนัดชำระหนี้และการให้คำปรึกษาด้านการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางธุรกิจ เป็นต้น กอปรกับนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายทำให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำและการเพิ่มการใช้จ่ายของภาครัฐเพื่อช่วยกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจก็เป็นปัจจัยสนับสนุนให้ลดแรงกดดันต่อ NPL ลงด้วย

ในปี 2552 ระบบธนาคารพาณิชย์บริหารจัดการ NPL ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถลด NPL สุทธิจำนวน 21.0 พันล้านบาทจากการรับชำระหนี้จำนวนมาก ขณะที่ NPL รายใหม่และ NPL ที่ปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้วกลับมาเป็น NPL อีก (Re - entry) มีแนวโน้มลดลง ในช่วงปี 2552 NPL ที่

เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เกิดจาก NPL รายใหม่ เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา รองลงมาได้แก่ Re - entry และอื่น ๆ เช่น เงินให้สินเชื่อเพิ่มแก่ลูกหนี้ NPL และหนี้ที่เพิ่มขึ้นจากอัตราแลกเปลี่ยน (FX) สำหรับ NPL ที่ลดลงส่วนใหญ่เกิดจากการชำระหนี้เป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การตัดหนี้สูญ และขายหรือโอนหนี้ให้สถาบันอื่น ทั้งนี้ NPL ที่ยังคงอยู่ในระบบธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นปี 2552 จัดเป็น NPL ที่อยู่ในกระบวนการทางศาลประมาณร้อยละ 40 ของ NPL ทั้งหมด

NPL ของสินเชื่ออุปโภคบริโภคในปี 2552 มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจากปีก่อนมาอยู่ที่ 55.8 พันล้านบาท ทำให้สัดส่วนต่อสินเชื่อรวมลดลงจากร้อยละ 3.4 ณ สิ้นปี 2551 มาอยู่ที่ร้อยละ 3.1 โดย NPL ลดลงในทุกประเภทสินเชื่อ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เพิ่มความเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อ ตลอดจนมีระบบติดตามทวงถามหนี้อย่างใกล้ชิดเพื่อรักษาคุณภาพลูกหนี้

วงจรปัญหาของลูกหนี้และเจ้าหนี้

ภาพประกอบ 8 วงจรปัญหาของลูกหนี้และเจ้าหนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทย ฝ่ายปรับปรุงโครงสร้างหนี้. (2550 : 185-187)

ด้านลูกหนี้

1. ลูกหนี้หลบหนี ไม่สามารถติดต่อได้
2. ลูกหนี้ไม่มีความจริงใจและไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขหนี้ บางรายอาจประวิงเวลาโดยอ้างกรณีที่ได้เจรจากับเจ้าหนี้อื่นมาเป็นเงื่อนไขเจรจาต่อรอง
3. ลูกหนี้ไม่มีศักยภาพในการชำระหนี้ ไม่มีรายได้ เนื่องจากไม่มีอาชีพ/ไม่ได้ประกอบธุรกิจแล้ว หลักประกันมีสภาพคล่องต่ำไม่คุ้มหนี้ หรือละทิ้งหลักประกันให้เจ้าหนี้อื่นขยายทอดตลาด
4. ลูกหนี้มีเจ้าหนี้อื่นหลายราย บางกรณีถูกเจ้าหนี้อื่นยึดทรัพย์หลักประกัน ทำให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทำได้ยากขึ้น
5. ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกเจ้าหนี้อื่นยึดทรัพย์
6. ลูกหนี้มีปัญหาทางครอบครัว มีปัญหาหุ้นส่วนทางธุรกิจ
7. ลูกหนี้ค่อนข้างเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล
8. ลูกหนี้รู้สึกว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรม เนื่องจากไม่มีการลดหย่อนผ่อนหนี้ให้ เหมือนกับลูกหนี้อื่นๆ ที่ได้ปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว
9. ลูกหนี้มุ่งหวังให้เจ้าหนี้อื่นลดหนี้ให้มากเกินไป ทั้งที่มีหลักประกันคุ้มหนี้ เช่น ต้องการให้ลดเงินต้นให้มากที่สุด เป็นต้น ซึ่งเกินกว่าจำนวนที่เจ้าหนี้จะยอมรับได้
10. ลูกหนี้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บางครั้งก็คาดหวังให้เจ้าหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ติดต่อประสานงานสถาบันการเงินอื่น เพื่อขอกู้เงินจากสถาบันการเงินอื่นมาชำระ

ด้านเจ้าหนี้

1. เจ้าหนี้กำหนดเงื่อนไขในการเจรจาให้ชำระหนี้ สูงเกินกว่าศักยภาพของลูกหนี้ที่ทำได้ เนื่องจากพิจารณาจากมูลหนี้ ดอกเบี้ยตั้งพัก และมูลค่าหลักประกันที่มีราคาประเมินสูงกว่ามูลหนี้ หรือกำหนดเงื่อนไขการผ่อนชำระรายเดือนสูงเกินกว่าปกติ เนื่องจากต้องคำนึงถึงอายุความที่เหลื่ออยู่ซึ่งเกินความสามารถที่ลูกหนี้จะชำระหนี้ได้
2. เจ้าหนี้ไม่นำผลการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้เสนอสำนักงานใหญ่เพื่อขออนุมัติในทันที เนื่องจากต้องรอให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามข้อตกลงก่อนประมาณ 2 – 3 เดือน จึงจะนำเสนอขออนุมัติ
3. ตัวแทนเจ้าหนี้คู่เจรจาไม่มีอำนาจตัดสินใจเด็ดขาด โดยบางกรณีคู่เจรจาฝ่ายเจ้าหนี้จะรับหลักการในขั้นต้นเพื่อเสนอขออนุมัติต่อสำนักงานใหญ่ต่อไป หากไม่อนุมัติหรืออนุมัติโดยมีเงื่อนไขแตกต่างไปจากที่ได้เจรจากันไว้ทางลูกหนี้ก็อาจไม่ยอมรับเงื่อนไข

4. เจ้าหนี้ยังยึดติดกับราคาประเมินเดิมซึ่งสูงกว่าราคาตลาดที่แท้จริงในปัจจุบัน อาจจะได้พบทวนราคาประเมินใหม่ให้ตรงตามความเป็นจริง เมื่อราคาประเมินหลักประกันสูงค้ำหนี้ ก็จะทำให้ลูกหนี้ชำระหนี้เต็มจำนวนโดยไม่มีนโยบายผ่อนปรน หรือลดหนี้ให้ หากไม่มีการลดให้ ก็จะลดเพียงเล็กน้อย ซึ่งไม่สามารถจูงใจให้ลูกหนี้ร่วมมือในการแก้ไขหนี้ได้

5. เจ้าหนี้ยังฝังใจกับอดีตที่ผ่านมา ทำให้บรรยากาศในการเจรจาไม่ดี และไม่ได้รับความร่วมมือจากลูกหนี้เท่าที่ควร

6. เจ้าหนี้ปฏิเสธการเจรจากับลูกหนี้บางรายเนื่องจากเคยให้โอกาสโดยปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หลายครั้งแล้ว แต่ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้

7. เจ้าหนี้บางรายมีข้อจำกัดในวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทำให้ไม่สามารถรับข้อเสนอจากลูกหนี้ได้ เช่น ไม่มีนโยบายการรับโอนทรัพย์สินชำระหนี้ เป็นต้น

8. มีอุปสรรคในการเจรจาแก้ไขหนี้ เนื่องจากทรัพย์สินหลักประกันถูกเจ้าหนี้อื่นบังคับคดี ยึดทรัพย์สิน หลักประกัน ทำให้ต้องเจรจาหลายฝ่าย ซึ่งบางกรณี ลูกหนี้ไม่มีศักยภาพที่จะชำระหนี้ได้

ปัญหาและอุปสรรคด้านอื่น ๆ

1. เมื่อสำนักงานภาคได้ส่งจดหมายถึงลูกหนี้เพื่อแจ้งความประสงค์เข้าเจรจากับเจ้าหนี้ แต่ลูกหนี้ไม่ตอบจดหมายกลับ อาจเนื่องจากไม่เข้าใจโครงการหรือไม่สนใจที่จะแก้ไขหนี้

2. จดหมายเกี่ยวกับโครงการเจรจาหนี้ที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีและบังคับคดีที่ส่งให้ลูกหนี้ ส่งไม่ถึงลูกหนี้ อาจเนื่องจากอยู่นอกเขตนำจ่ายของไปรษณีย์ และไม่มารับภายในกำหนด หรือลูกหนี้ย้ายที่อยู่

3. ธนาคารเจ้าหนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น ที่อยู่ปัจจุบัน หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้ได้

4. ไม่ได้รับความร่วมมือจากลูกหนี้ และเจ้าหนี้สถาบันการเงินบางแห่งเท่าที่ควร เกี่ยวกับข้อมูลของลูกหนี้และความคืบหน้าในการดำเนินการเจ้าหนี้ ทำให้ต้องประสานงานหลายครั้ง หรือไม่มีข้อมูลเชิงลึกพอที่จะช่วยให้การเจรจาบรรลุผลสำเร็จได้โดยเร็ว

การจัดชั้นหนี้ตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย แบ่งออกได้ 6 ชั้น ได้แก่ สินทรัพย์จัดชั้นปกติ สินทรัพย์จัดชั้นก่่าวถึงเป็นพิเศษ สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ และสินทรัพย์จัดชั้นสูญ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการจัดชั้นหนี้ตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

การจัดชั้น	ระยะเวลาการค้างชำระ (งวด)
1. สินทรัพย์จัดชั้นปกติ	ไม่เกิน 1 งวด
2. สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	เกินกว่า 1 งวด
3. สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	เกินกว่า 3 งวด
4. สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย	เกินกว่า 6 งวด
5. สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ	เกินกว่า 12 งวด
6. สินทรัพย์จัดชั้นสูญ	หนี้ที่ขาดความสามารถในการชำระหนี้โดยสิ้นเชิง

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). *โครงการพัฒนาระบบบริหารข้อมูล*. ออนไลน์.

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนิษฐา สนองศรี. (2549: 50-51) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยกำหนดสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทำการทดสอบโดยใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ที่ใช้สมการถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple regression analysis) ใช้ข้อมูลทุกไตรมาสไตรมาสใดไตรมาส ในช่วง พ.ศ. 2543-2547 รวมกันทั้งหมด 20 ไตรมาส ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองทางเศรษฐมิติของตัวแปรที่มีผลต่อการให้สินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรและทดสอบค่าทางสถิติพบว่า ตัวแปรอิสระ คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ นั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้แก้ไขโดยการตัดตัวแปรดังกล่าวออกไปจากสมการ และประมาณค่าใหม่ ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปร ในสมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TCSCB) ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิเคราะห์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่าปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TCSCB) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณการให้สินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ส่วนปริมาณเงินฝากของธนาคารไทยพาณิชย์ (TDSCB) และปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ M2 (MS) มีความสัมพันธ์เป็นปฏิภาคกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จรัสศรี ชาติเลิศเดชา. (2534: 109-149) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ทำการทดสอบโดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติสร้างสมการใน

รูปของสมการถดถอยเชิงซ้อน และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการให้สินเชื่อบริการแต่ละประเภทกับตัวแปรต่างๆ โดยอาศัยข้อมูลทฤษฎีภูมิแบบอนุกรมเวลาในช่วงระหว่างปี 2515-2532 ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก ได้ศึกษาการให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ และส่วนที่สอง ศึกษาการให้สินเชื่อประเภทต่างๆ ได้จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการจัดแบ่งไว้ทั้งหมด 12 ประเภท ประกอบด้วย สินเชื่อเพื่อการเกษตรกรรม สินเชื่อเพื่อการเหมืองแร่ สินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรม สินเชื่อเพื่อการก่อสร้าง สินเชื่อเพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สินเชื่อเพื่อการนำเข้า สินเชื่อเพื่อการส่งออก สินเชื่อเพื่อการค้าส่ง-ค้าปลีก สินเชื่อธุรกิจการธนาคาร สินเชื่อเพื่อการสาธารณูปโภค สินเชื่อเพื่อการค้าบริการ และสินเชื่อเพื่ออุปโภค-บริโภค ผลการวิจัยพบว่า ส่วนแรกนั้นพบว่า การให้สินเชื่อรวม ปัจจัยที่มีผล ได้แก่ ปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคารพาณิชย์ GDP ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย ส่วนต่างของสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงในปีที่ผ่านมา และปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ ส่วนที่สองพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม การให้สินเชื่อทุกประเภทยกเว้นสินเชื่อเพื่อธุรกิจการธนาคารถูกกำหนดโดยปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนสินเชื่อเพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ถูกกำหนดโดย มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาที่อยู่อาศัยในปีที่ผ่านมาในทิศทางตรงกันข้าม สินเชื่อเพื่อการนำเข้าและสินเชื่อเพื่อการสาธารณูปโภค ถูกกำหนดโดยปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ในทิศทางเดียวกัน สินเชื่อเพื่อการส่งออกถูกกำหนดโดยปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศในทิศทางเดียวกัน สำหรับสินเชื่อเพื่อธุรกิจการธนาคาร ถูกกำหนดโดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาธุรกิจการธนาคารในปีที่ผ่านมา และปริมาณเงินสดสำรองส่วนเกินของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน

จำรูญรุ่ง พิมพัญญู. (2546: 79-81) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ทำการทดสอบโดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติวิเคราะห์สมการวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ใช้ข้อมูลทฤษฎีตั้งแต่ไตรมาส 3 พ.ศ. 2541 ถึง ไตรมาส 4 พ.ศ. 2546 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ ปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น โดยปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ และผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชวลีพร ไกรสมเดช. (2546: 27-33) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ในรูปเชิงเส้นตรง ใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2542 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2545 ผลการวิจัย

พบว่า ตัวแปร GDP มีความสัมพันธ์กับการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ SMEs โดยที่ GDP ในระยะเวลาที่ผ่านมาจะมีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ MLR-1% อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีความสัมพันธ์กับการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์แก่ SMEs ในทิศทางตรงกันข้ามที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ และ ER_t เงินสำรองส่วนเกิน มีความสัมพันธ์กับการอนุมัติสินเชื่อในปีที่ t ในทิศทางเดียวกันที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

บุญรอด สามารถ. (2544: 81-83) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยได้ใช้วิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายปี ระหว่างปี 2521-2540 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 20 ค่าสังเกต ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินให้กู้ยืมทั้งในและต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค และงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นั้นมีผลต่อการขยายขนาดปริมาณเงินให้สินเชื่อเพื่อการเกษตร เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

ปัญญาภรณ์ เสียงเจริญ.(2535: 132-182) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมจากสถาบันการเงินภายในประเทศ โดยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณผ่านแบบจำลองเศรษฐมิติ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดจากสถาบันการเงินภายในประเทศ และความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมจากธนาคารพาณิชย์ นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคอุตสาหกรรมในปีที่ผ่านมา และอัตราเงินเฟ้อ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ สำหรับในส่วนของปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมจากธนาคารพาณิชย์โดยจำแนกรายประเภทอุตสาหกรรม ยกเว้นอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช น้ำตาล อาหาร อื่นๆ มีปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันคือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคอุตสาหกรรมในปีที่ผ่านมา

พรทิวา กองศักดิ์. (2545: 91-92) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยกำหนดส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยและสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์หลังวิกฤตการณ์ทางการเงิน ทำการทดสอบโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ในรูปของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple regression Model) โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสในช่วงระหว่างไตรมาสที่ 2 พ.ศ.2541 ถึง ไตรมาสที่ 1 ปี 2544 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ โดยส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาล ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และ

ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ส่วนปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ ส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย การลงทุนภายในประเทศ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และปริมาณพันธบัตรที่ถือโดยธนาคารพาณิชย์ไทย โดยปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ และการลงทุนภายในประเทศและมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และปริมาณพันธบัตรที่ถือโดยธนาคารพาณิชย์ไทย

สมใจ มโนดำรงธรรม. (2542: 84-86) ได้ทำการศึกษาเรื่องสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2521 - พ.ศ. 2540 โดยใช้วิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ ใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทินรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - พ.ศ. 2540 ผลการวิจัยพบว่าสมการที่หนึ่ง การทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับเงินกู้และปริมาณเงินกองทุน พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการที่สองการทดสอบค่านัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการที่สามการทดสอบของค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด และปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรมของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการที่สี่การทดสอบค่านัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ และปริมาณเงินกองทุน พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการก่อสร้างของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการที่ห้าการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาที่อยู่อาศัยในปีที่ผ่านมา พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สมการที่หกการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ และปริมาณเงินกองทุน พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการค้าส่ง-ค้าปลีกของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สุภาภรณ์ เจริญประดับ. (2544: 191-195) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) เป็น NPL ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมโครงการเร่งรัดประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจ หรือโครงการ 13 จากสำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

จำนวน 500 ราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาทั้ง 244 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างใช้ T-test ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 40 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ มีประสบการณ์ในการบริหาร 5-10 ปี ปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) เป็น NPL ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือด้านการตลาด การผลิต ด้านการเงิน/บัญชี ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล และด้านการจัดการทั่วไป ปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) เป็น NPL พบว่า ด้านการตลาด ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล และด้านการเงิน/บัญชี มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

แสงเดือน รัตนได้เจริญสุข. (2550: 52-57) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยได้ใช้วิธีประมวลผลข้อมูลด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อน ประมาณค่าสมการด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ใช้ข้อมูลทุกเดือนอยู่ในลักษณะอนุกรมเวลารายไตรมาส ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2543 – ธันวาคม พ.ศ. 2548 เป็นเวลา 24 ไตรมาส ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศรายไตรมาส ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินกู้ระหว่างธนาคารของธนาคารพาณิชย์ไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย แต่ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย

ตาราง 3 แสดงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย”

ชื่อ ตัวแปรอิสระ	ขนิษฐา สนองศรี	จรัสศรี ธิติ เลิศเดชา	จำรูญรุ่ง พิมพ์ภู	ชุตีพร ไกรสมเดช	บุญรอด สามารถ
1. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ เกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อ รวม	-	✓	-	-	✓
2. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม	-	✓	-	-	-
3. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่ อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม	-	✓	-	-	-
4. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทการบริการต่อปริมาณเงินให้ สินเชื่อรวม	-	✓	-	-	-
5. Growth Rate (GDP) สาขา เกษตรกรรม	-	✓	-	-	-
6. Growth Rate (GDP) สาขา อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม	-	✓	-	-	-
7. Growth Rate (GDP) สาขา อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	-	✓	-	-	-
8. Growth Rate (GDP) สาขาการ บริการ	-	✓	-	-	-
9. อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง	-	✓	-	✓	-
10. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้	✓	✓	✓	✓	✓

ตาราง 3 (ต่อ)

ชื่อ ตัวแปรอิสระ	ปัญหา ภรณ์ เสี่ยงเจริญ	พรทิวา กอง ศักดิ์ดา	สมใจ มโนดำรง ธรรม	สุภาภรณ์ เหรียญประดับ	แสงเดือน รัตนได้ เจริญสุข
1.สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ เกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อ รวม	-	-	✓	-	-
2.สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม	-	-	✓	-	-
3.สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่ อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม	✓	-	✓	✓	-
4.สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจ ประเภทการบริการต่อปริมาณเงินให้ สินเชื่อรวม	-	-	-	-	-
5. Growth Rate (GDP) สาขา เกษตรกรรม	-	-	✓	-	-
6. Growth Rate (GDP) สาขา อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม	✓	-	✓	-	-
7. Growth Rate (GDP) สาขา อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	-	-	✓	-	-
8. Growth Rate (GDP) สาขาการ บริการ	-	-	-	-	-
9.อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง	-	-	✓	-	✓
10.อัตราดอกเบี้ยเงินกู้	✓	✓	✓	-	✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และกิจการวิเทศธนกิจ โดยได้รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series data) รายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ได้เก็บรวบรวมตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต ได้แก่ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) แบ่งตามสาขาการผลิต อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยได้รวบรวมจากรายงานสถิติตลาดการเงิน รายงานสถิติเศรษฐกิจและการเงิน รายงานสถิติสถาบันการเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบบันทึกตารางข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยจัดแบ่งข้อมูลเป็นรายครึ่งปี แบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สร้างตารางข้อมูลให้ครอบคลุมกับตัวแปรที่ต้องการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย
3. รวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series data) รายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึงครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต โดยได้จัดเก็บบันทึกข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 จากเว็บไซต์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานสถิติตลาดการเงิน รายงานสถิติเศรษฐกิจและการเงิน รายงานสถิติสถาบันการเงิน จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งหนังสือและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2541 – 2553 มาทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) เพื่อเป็นการทดสอบ สมมติฐานการวิจัย พร้อมทั้งหาสมการ และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปรอิสระ ว่ามีผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยอย่างไร ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้อาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป (Statistic Package for Social Science : SPSS 16.0) ในการประมวลผลข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548: 173 – 175)

ถ้าตัวแปรอิสระ k ตัว (X_1, X_2, \dots, X_k) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม Y โดยที่ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น จะได้สมการความถดถอยเชิงซ้อน ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Y และ X_1, X_2, \dots, X_k ดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$$

โดยกำหนดให้

Y	= ตัวแปรตาม
β_0	= ส่วนตัดแกน Y เมื่อกำหนดให้ $X_1 = X_2, \dots, = X_k = 0$
$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	= สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงส่วน (regression coefficient)
SE	= ค่าความคลาดเคลื่อน (residual term)

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด

นราทิพย์ ชูติวงศ์. (2547: 83–84) ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (coefficient of determination) ซึ่งแทนด้วยค่า R^2 จะเป็นตัวเลขทางสถิติที่บอกให้รู้ถึงสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามที่สามารถอธิบายได้จากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรนำตัวใดตัวหนึ่งหรือหลายตัวที่กำหนดไว้ เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม

นั่นหมายถึงว่า ค่า R^2 จะบอกให้รู้ว่า สมการถดถอยที่คำนวณได้มีความเหมาะสมกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้มากน้อยเพียงไร อาทิ ค่า R^2 ที่เท่ากับ 0.98 ก็จะบอกให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงในค่าของตัวแปรนำมีส่วนถึง 98 เปอร์เซ็นต์ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามตาม ค่า R^2 ที่เท่ากับ 1 จะหมายถึงว่า การเปลี่ยนแปลงในค่าของตัวแปรนำ Y ที่บันทึกจากตัวอย่างทั้งหมดสามารถอธิบายได้จากการเปลี่ยนแปลงในค่าตัวแปรตาม X ที่บันทึกได้ และถ้าเป็นเช่นนี้จุดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า Y และ X ที่บันทึกได้ทุกจุดนั้นจะอยู่บนเส้น line of best fit ดังนั้นยิ่ง R^2 มีค่าต่ำลงเพียงใดจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงการกระจายของจุดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Y และ X ไปจากเส้น line of best fit และบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ที่มีอยู่ก่อนข้างน้อยระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรนำ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด หาได้จากสูตร ดังนี้

$$\text{สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ } R = \left[\frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \right]^2$$

โดยกำหนดให้

- X คือข้อมูลของตัวแปรที่ 1
 - Y คือข้อมูลของตัวแปรที่ 2
 - n คือจำนวนของตัวแปรตัวใดตัวหนึ่ง
- โดยค่า $-1 < r < +1$

ความหมายของค่า R^2

1. ถ้า R^2 เป็นบวก และมีค่าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันมากในทิศทางเดียวกัน
2. ถ้า R^2 เป็นลบ หรือมีค่าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันมากในทิศทางตรงกันข้าม
3. ถ้า R^2 มีค่าเข้าใกล้ 0 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย
4. ถ้า $R^2 = 0$ หมายถึง ตัวแปร X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

3. การทดสอบโดยใช้สถิติ F

บุญชม ศรีสะอาด. (2547: 163) กล่าวว่า การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย ทดสอบโดยใช้สถิติ F จากสูตร ดังนี้

$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (N - k - 1)}$$

โดยกำหนดให้

F คือ ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R

R คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

N คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

k คือ จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

4. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard errors of b coefficients)

บุญชม ศรีสะอาด. (2547: 170). กล่าวว่า การหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย จากสูตรดังนี้

$$SE_{bj} = \sqrt{\frac{SE_{est}^2}{SS_{xj}(1 - R_j^2)}}$$

โดยกำหนดให้

- SE_{bj} คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (ของ b)
- SE_{est}^2 คือ กำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
- SS_{xj} คือ ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบน (Sum of Squares) ของตัวพยากรณ์
ตัวที่ j
- R_j^2 คือ กำลังสองสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ตัวที่ j

5. การทดสอบโดยใช้สถิติ t

บุญชม ศรีสะอาด. (2547: 171) กล่าวว่า การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย เพื่อทดสอบว่าตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวส่งผลต่อการทำนายตัวเกณฑ์หรือไม่ จากสูตรดังนี้

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{bj}}$$

โดยกำหนดให้

- t_j คือ ค่าสถิติที่จะให้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ
- b_j คือ สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่ j ที่ต้องการทดสอบนัยสำคัญ
- SE_{bj} คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย สร้างแบบจำลองได้ ดังนี้

$$NPL = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 \\ + \beta_8 X_8 + \beta_9 X_9 + \beta_{10} X_{10} + SE$$

โดยกำหนดให้

NPL = ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย
(หน่วย : พันล้านบาท)

X_1 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม
(หน่วย : ร้อยละ)

X_2 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย : ร้อยละ)

X_3 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย : ร้อยละ)

X_4 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย : ร้อยละ)

X_5 = Growth Rate (GDP) สาขาเกษตรกรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_6 = Growth Rate (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_7 = Growth Rate (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (หน่วย: ร้อยละ)

X_8 = Growth Rate (GDP) สาขาการบริการ (หน่วย: ร้อยละ)

X_9 = อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (หน่วย : ร้อยละ)

X_{10} = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (หน่วย : ร้อยละ)

β_0 = ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_{10}$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

SE = ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยมีประเด็นนำเสนอต่อไปนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

β_0	= ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่
$\beta_1 - \beta_{10}$	= ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
SE	= ค่าความคลาดเคลื่อน
N	= จำนวนข้อมูล
F	= ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
t	= ค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
R	= ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	= กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณหรือร้อยละของค่าความแปรผัน ร่วมกันของตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์
Adjusted R^2	= ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณที่ปรับปรุงแล้ว
*	= คำนัยสำคัญที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ตัวแปรอิสระ ค่าสัมประสิทธิ์ ค่าความคลาดเคลื่อน ค่าสถิติ t และระดับนัยสำคัญ ของปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยของ ปัจจัย (B)	ค่าสถิติ t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	-20739.710	-1.812	.091
สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X ₁)	-350.271	-.213	.835
สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X ₂)	195.100	1.593	.148
สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X ₃)	1588.008	2.870	.012
สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X ₄)	383.544	2.563	.023
Growth Rate (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X ₅)	-.964	-.023	.982
Growth Rate (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (X ₆)	83.206	.899	.384
Growth Rate (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (X ₇)	10.038	.088	.931
Growth Rate (GDP) สาขาการบริการ (X ₈)	-12.263	-.164	.872
อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X ₉)	-153.818	-.237	.816
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (X ₁₀)	-160.667	-.540	.597

R : .937

R² : .878

Adjusted R² : .799

SE : 1465.893

ค่า F-Statistic : 11.165

Sig. F : .000

Durbin Watson (D.W.) : 1.790

ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้สมการความถดถอยเชิงซ้อน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{NPL} = & -20739.710 - 350.271(X_1) + 195.100(X_2) + 1588.008(X_3) + 383.544(X_4) - .964(X_5) + 83.206(X_6) \\ & + 10.038(X_7) - 12.263(X_8) - 153.818(X_9) - 160.667(X_{10}) \end{aligned}$$

โดยกำหนดให้

NPL = ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(หน่วย : พันล้านบาท)

X_1 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_2 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_3 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_4 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_5 = Growth Rate (GDP) สาขาเกษตรกรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_6 = Growth Rate (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_7 = Growth Rate (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (หน่วย: ร้อยละ)

X_8 = Growth Rate (GDP) สาขาการบริการ (หน่วย: ร้อยละ)

X_9 = อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (หน่วย : ร้อยละ)

X_{10} = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (หน่วย : ร้อยละ)

จากตาราง 4 พบว่า ค่า R^2 เท่ากับ .878 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระในแบบจำลอง ร้อยละ 87.80 จัดได้ว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ค่า F-Statistic เป็นค่าสถิติที่บ่งบอกว่า ตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ ในกรณีนี้พบว่า ค่า F-Statistic ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.165 และค่า Sig. F เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา (Serial Correlation) ผลปรากฏว่าค่า

Durbin Watson (D.W.) มีค่าเท่ากับ 1.790 ซึ่งอยู่ในช่วงที่สรุปได้ว่าไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ (Auto Correlation)

สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่าเท่ากับ 350.271 หมายความว่า ถ้าสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลดลง 350.271 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก มีค่าเท่ากับ 195.100 หมายความว่า ถ้าสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น 195.100 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก มีค่าเท่ากับ 1588.008 หมายความว่า ถ้าสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น 1588.008 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก มีค่าเท่ากับ 383.544 หมายความว่า ถ้าสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น 383.544 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่าเท่ากับ .964 พันล้านบาท หมายความว่า ถ้าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลดลง .964 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและการพาณิชย์กรรม (X_6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก มีค่าเท่ากับ 83.206 หมายความว่า ถ้าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและการพาณิชย์กรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น 83.206 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (X_7) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก มีค่าเท่ากับ 10.038 หมายความว่า ถ้าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้น 10.038 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_8) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่าเท่ากับ 12.263 หมายความว่า ถ้าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลดลง 12.263 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_9) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่าเท่ากับ 153.818 หมายความว่า ถ้าอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลดลง 153.818 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (X_{10}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่าเท่ากับ 160.667 หมายความว่า ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลดลง 160.667 พันล้านบาท โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆคงที่

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย สามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยได้รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series data) รายครึ่งปี โดยแบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง ตั้งแต่ครึ่งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครึ่งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต ได้แก่ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) แบ่งตามสาขาการผลิต อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ โดยได้รวบรวมจากรายงานสถิติตลาดการเงิน รายงานสถิติเศรษฐกิจและการเงิน รายงานสถิติสถาบันการเงิน จากธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบบันทึกตารางข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยจัดแบ่งข้อมูลเป็นรายครึ่งปี แบ่งออกเป็นครึ่งปีแรก กับครึ่งปีหลัง โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

- ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
- สร้างตารางข้อมูลให้ครอบคลุมกับตัวแปรที่ต้องการศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3. รวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series data) รายครั้งปี โดยแบ่งออกเป็นครั้งปีแรก กับครั้งปีหลัง ตั้งแต่ครั้งปีหลัง พ.ศ. 2541 ถึง ครั้งปีแรก พ.ศ. 2553 รวมข้อมูลทั้งสิ้น 24 ค่าสังเกต โดยได้จัดเก็บบันทึกข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 จากเว็บไซต์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น รายงานสถิติตลาดการเงิน รายงานสถิติเศรษฐกิจและการเงิน รายงานสถิติสถาบันการเงิน จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งหนังสือและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2541 – 2553 มาทำการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยพหุเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) เพื่อเป็นการทดสอบ สมมติฐานการวิจัย พร้อมทั้งหาสมการ และดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปรอิสระต่างๆ ว่ามีผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยอย่างไร ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้อาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป (Statistic Package for Social Science: SPSS 16.0). ในการประมวลผล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปผลจากสมการถดถอย ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{NPL} = & -20739.710 - 350.271(X_1) + 195.100(X_2) + 1588.008(X_3) + 383.544(X_4) - .964(X_5) + 83.206(X_6) \\ & + 10.038(X_7) - 12.263(X_8) - 153.818(X_9) - 160.667(X_{10}) \end{aligned}$$

โดยกำหนดให้

$$\text{NPL} = \text{ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย}$$

(หน่วย : พันล้านบาท)

$$X_1 = \text{สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม}$$

(หน่วย: ร้อยละ)

X_2 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_3 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_4 = สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)

X_5 = Growth Rate (GDP) สาขาเกษตรกรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_6 = Growth Rate (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (หน่วย: ร้อยละ)

X_7 = Growth Rate (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (หน่วย: ร้อยละ)

X_8 = Growth Rate (GDP) สาขาการบริการ (หน่วย: ร้อยละ)

X_9 = อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (หน่วย: ร้อยละ)

X_{10} = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (หน่วย: ร้อยละ)

จากสมการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำแนกตามสาขาการผลิต อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ที่มีผลต่อตัวแปรตาม คือ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่า สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 195.100 สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจการบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 1588.100 และ 383.544 ตามลำดับ และ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_8) และอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_9) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ .964 12.263 และ 153.818 ตามลำดับ

ส่วนสัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_1) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (X_{10}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่

เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 350.271 และ 160.667 และอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (X_0) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 83.206 และ 10.038 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของนายปิยะ โชโตติสกุล. (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2551: ออนไลน์). กล่าวว่า สินเชื่อ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้ เติบโตแบบก้าวกระโดดมาก ภาคเกษตรมีความแข็งแกร่งขึ้น สามารถปล่อยสินเชื่อได้สูงเกินคาดโดย Q1/51 ยอดปล่อยสินเชื่อเติบโตประมาณ 4-5% คิดเป็นมูลค่าประมาณ 3,000-4,000 ล้านบาท ส่วน NPL ของสินเชื่อ SMEs ลงประมาณ 1% ของยอด NPL ที่มีอยู่ ภาคเกษตรกรรมและประมงมีความสามารถในการชำระหนี้มากขึ้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เปิดเผยว่ายอดปล่อยสินเชื่อธุรกิจ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้อยอมรับว่ามีอัตราการเติบโตแบบก้าวกระโดดมาก ซึ่งเป็นผลมาจากภาคการเกษตรช่วยผลักดัน ดังนั้น ยอดปล่อยสินเชื่อ SMEs ดังกล่าวในปีนี้ยังคงเป้าหมายการเติบโตไว้เท่ากับช่วงปี 2550 ที่ 20% อย่างไรก็ตาม ธนาคาร เชื่อว่าสามารถปล่อยสินเชื่อนี้ได้ตามเป้าหมายที่ 20% แน่แน่นอน เนื่องจากมีปัจจัยบวกทั้งด้าน ภาคการเกษตร ที่ยังเติบโตต่อเนื่อง นายปิยะยังกล่าวอีกว่า ส่วนแนวโน้มหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) รวมและ NPL ของสินเชื่อ SMEs ต่างจังหวัดของธนาคารในปีนี้มีทิศทางที่ปรับตัวลงประมาณ 1% ของยอด NPL ที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม คาดว่า ยอดหนี้จะปรับลดลงได้ โดย 1.วิธีการปรับโครงสร้างหนี้ 2.ลูกค้ามีการรีไฟแนนซ์สินเชื่อมากขึ้น และ 3.การที่ธนาคารนำ NPL ขายสู่ท้องตลาดวิธีการที่แตกต่างกัน คาดว่าจะช่วยให้แผนการลดหนี้ธนาคารเป็นไปตามเป้าหมายแน่นอน จากข้อความข้างต้นอาจจะส่งผลต่องานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงเป็นเหตุทำให้สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจเกษตรกรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_1) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่ออุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ จรัสศรี ธิติเลิศเดช (2534: 118-120) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่า ปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการเหมืองแร่ ตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 อาจจะเป็นเพราะธนาคารพาณิชย์มีความเชื่อมั่นในธุรกิจเหมืองแร่ ว่าเป็นธุรกิจที่มีความมั่นคง และมีความเสี่ยงต่ำ อีกทั้งเป็นกิจการที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาล ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อแก่กิจการเหมืองแร่โดยมีการกำหนดอัตรารับช่วงซื้อลดแลกเงิน และตัวสัญญาใช้เงิน ที่เกิดจากกิจการเหมืองแร่และย่อยหินในอัตราที่ต่ำ ทำให้ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารจะได้รับลดต่ำลง ดังนั้นธนาคารจึงมีความจำเป็นให้สินเชื่อแก่กิจการเหมืองแร่และย่อยหินมากขึ้น ถึงแม้ว่าส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยจะลดลง และมีการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเหมืองแร่และย่อยหินในอัตราที่น้อยก็ตาม ดังนั้นเมื่อธนาคารพาณิชย์ให้ปริมาณสินเชื่อจำนวนมาก โอกาสที่จะเกิดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) จึงมากตามไปด้วย ทำให้สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจสหกรณ์ทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ โนนดำรงธรรม. (2542: 79) ได้ทำการศึกษาเรื่องสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2521 – พ.ศ. 2540 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากทั้งหมด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการก่อสร้างของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 เมื่อมีปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์นำเงินปล่อยสินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์จะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย และส่วนลดรับ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากธนาคารต้องการแสวงหากำไรสูงสุด จึงต้องขยายการสินเชื่อมากขึ้น เมื่อธนาคารพาณิชย์เร่งปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก ประกอบกับมีการแข่งขันกันสูง ทำให้เกิดความเสี่ยงขึ้นได้ โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากปัจจัยภายในของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ กระบวนการพิจารณาสินเชื่อไม่เข้มงวด หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกิดการกระจุกตัวด้านสินเชื่อ หลักประกันไม่คุ้มกับภาระหนี้ รวมทั้งการขาดประสิทธิภาพของพนักงาน ซึ่งในการปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก โอกาสที่จะทำให้เกิดข้อบกพร่องและเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของพิบูล รุกขพันธุ์ กล่าวไว้ว่า ในช่วงปี 2530 - 2539 ธุรกิจสหกรณ์ทรัพย์เติบโตอย่างมาก เป็นผลมาจากการที่รัฐบาลอนุญาตให้มีธุรกรรมวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities : BIBF) ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกต่ำกว่าในประเทศมาก จึงทำให้ผู้ประกอบการหันไประดมทุนจากต่างประเทศพร้อมกับระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์ โหมการลงทุนในโครงการอสังหาริมทรัพย์ทั่วประเทศ และจากการที่ราคาอสังหาริมทรัพย์และที่ดินเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงก่อให้เกิดอุปสงค์เพื่อเก็งกำไร และดึงดูดให้ผู้ประกอบการ

สมัครเล่นหันมาทำธุรกิจประเภทภาคอสังหาริมทรัพย์อย่างกว้างขวาง จนทำให้เกิดวิกฤตการณ์ปี 2540 ขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551). กล่าวว่่า วิกฤตปี 2540 นั้น เป็นผลจากภาวะฟองสบู่จากการเก็งกำไรในภาคอสังหาริมทรัพย์และตลาดหุ้นไทยที่ได้แตกตัวลง หลังจากที่นักลงทุนต่างชาติไม่เชื่อมั่นต่อความสามารถในการชำระหนี้ต่างประเทศของไทย โดยเฉพาะภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (Fixed Exchange Rate) โดยความไม่เชื่อมั่นดังกล่าว ได้นำมาสู่การไหลออกของเงินทุน และการคาดการณ์ของตลาดที่ว่าในที่สุดแล้วทางการไทยคงจะต้องยอมปรับค่าเงินบาทให้สะท้อนพื้นฐานที่เป็นจริงของเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่งผลให้สินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan - NPL) เป็นจำนวนมาก จากวิกฤตดังกล่าว อาจจะต้องงานวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับบทความของ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (2544, ออนไลน์). กล่าวว่่า นับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินในภูมิภาคเอเชียในปี 2540 ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ อย่างรุนแรง การเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่เป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว ส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันการเงินและภาคธุรกิจต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ สถาบันการเงินมีการระงับการกันสำรองและต้นทุนการดำเนินงานที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ผลประกอบการยังขาดทุนสูงจากภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น และธนาคารแห่งประเทศไทย ฝ่ายปรับปรุงโครงสร้างหนี้. (2550 : 13-14) กล่าวว่่า ในช่วงปี 2533-2539 ประเทศไทยได้ดำเนินการเปิดเสรีทางการเงิน การผ่อนคลายด้านการเคลื่อนย้ายเงินทุนภายใต้มาตรการเปิดเสรี ได้ส่งผลให้เงินทุนไหลเข้าสู่ประเทศไทยในรูปของสินเชื่อเป็นจำนวนมาก เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจการเงินขึ้น จึงส่งผลกระทบต่อการทำงานของลูกหนี้หลายประการ เช่น ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการเงิน ส่งผลให้ลูกหนี้บางคนที่มีความสามารถชำระได้แต่ไม่ชำระหนี้ จึงเกิดพฤติกรรมชำระหนี้ที่เรียกว่า “สามไม่” คือ ไม่มี ไม่หนี ไม่จ่าย จนกลายเป็นลูกหนี้ NPL ประเภทหนี้ยวหนี้ (strategic NPL debtor) ทำให้การแก้ไขปัญหา NPL ยิ่งยากขึ้น ลูกหนี้ของสถาบันการเงินจึงไม่สามารถชำระสินเชื่อได้ ส่งผลให้สินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan - NPL) เป็นจำนวนมากขึ้นด้วย โดยมี NPL สูงสุดจำนวน 2.7 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 47.7 ของสินเชื่อรวมของสถาบันการเงิน ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม 2542 จากบทความข้างต้น อาจจะต้องงานวิจัยครั้งนี้ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสศรี ธิติเลิศเดช (2534: 145-146) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่่า ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคาร และค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการใช้สินเชื่อเพื่อการบริการ เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ

ความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นลำดับ เมื่อมีปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคารเพิ่มขึ้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์นำเงินปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นด้วย โดยธนาคารพาณิชย์จะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย และส่วนลดรับ ซึ่งเป็นรายได้หลักของธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากธนาคารต้องการแสวงหากำไรสูงสุด จึงต้องขยายการสินเชื่อมากขึ้น เมื่อธนาคารพาณิชย์เร่งปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก ประกอบกับมีการแข่งขันกันสูง ทำให้เกิดความเสียดังขึ้นได้ โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากปัจจัยภายในของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ กระบวนการพิจารณาสินเชื่อไม่เข้มงวด หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกิดการกระจุกตัวด้านสินเชื่อ หลักประกันไม่คุ้มกับภาระหนี้ รวมทั้งการขาดประสิทธิภาพของพนักงาน ซึ่งในการปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก โอกาสที่จะทำให้เกิดข้อบกพร่อง และเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูงตามไปด้วย จากข้อความข้างต้นอาจจะส่งผลกระทบต่องานวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรูญรุ่ง พิมพ์ภู. (2546: 75-77). ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ พบว่าค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 สอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของ กลุ่มงานศึกษาวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร. (สำนักวิจัยและพัฒนา ธ.ก.ส. 2551: ออนไลน์) กล่าวว่า ในครั้งแรกของปี 2551 (ม.ค. – พ.ค. 2551) GDP ภายในประเทศขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 จากช่วงปีที่ผ่านมา ในขณะที่ GDP ภาคการเกษตรขยายตัวร้อยละ 8.84 เนื่องจากระดับราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นมาก ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์(ปศุสัตว์) มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนคืออุปสงค์ของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ทั้งเพื่อบริโภคและใช้เป็นพลังงานทดแทน เมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในตลาดมีสภาพคล่องมากขึ้น ประชาชนมีเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากขึ้นและมีเงินไปชำระหนี้ที่กู้ยืม ทำให้สามารถลดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลงได้ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (X_6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติพร ไกรสมเดช. (2546: 34). ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

ต่อวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร GDP_{t-1} มีความสัมพันธ์กับการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ SMEs โดยที่ GDP ในระยะเวลาที่ผ่านมาจะมีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือถ้า GDP ในช่วงที่ผ่านมามีค่าเพิ่มขึ้น แนวโน้มของการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์จะมีค่าลดลง อย่างมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาวะที่เศรษฐกิจดี GDP ปรับตัวสูงขึ้นธนาคารพาณิชย์อาจจะหันไปปล่อยเงินกู้มากขึ้น เมื่อธนาคารพาณิชย์เร่งปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก ประกอบกับการแข่งขันกันสูง ทำให้เกิดความเสียดังกล่าวได้ โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากปัจจัยภายในของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ กระบวนการพิจารณาสินเชื่อไม่เข้มงวด หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกิดการกระจุกตัวด้านสินเชื่อ หลักประกันไม่คุ้มกับภาระหนี้ รวมทั้งการขาดประสิทธิภาพของพนักงาน ซึ่งในการปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก โอกาสที่จะทำให้เกิดข้อบกพร่อง และเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูงตามไปด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจจะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม (X_6) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (X_7) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ มโนดำรงธรรม. (2542: 79) ได้ทำการศึกษาเรื่องสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2521 – พ.ศ. 2540 พบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาก่อสร้างในปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการให้สินเชื่อเพื่อการก่อสร้างของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาวะที่เศรษฐกิจดี GDP ปรับตัวสูงขึ้นธนาคารพาณิชย์อาจจะหันไปปล่อยเงินกู้มากขึ้น เมื่อธนาคารพาณิชย์เร่งปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก ประกอบกับการแข่งขันกันสูง ทำให้เกิดความเสียดังกล่าวได้ โดยความเสี่ยงที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากปัจจัยภายในของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ กระบวนการพิจารณาสินเชื่อไม่เข้มงวด หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เกิดการกระจุกตัวด้านสินเชื่อ หลักประกันไม่คุ้มกับภาระหนี้ รวมทั้งการขาดประสิทธิภาพของพนักงาน ซึ่งในการปล่อยสินเชื่อในปริมาณมาก โอกาสที่จะทำให้เกิดข้อบกพร่อง และเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูงตามไปด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวอาจจะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย (X_7) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_8) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของ

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2546: ออนไลน์). กล่าวว่า ภาคบริการได้เพิ่มความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศ ตั้งแต่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 เป็นต้นมา ทั้งในรูปของสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) และสัดส่วนการจ้างงานที่เพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2547 มีสัดส่วนต่อ GDP ร้อยละ 52 และมีอัตราส่วนการจ้างงานร้อยละ 43 ซึ่งมูลค่า GDP ของภาคบริการกว่าครึ่งหนึ่งมาจากสาขาขนส่งและการสื่อสาร ตั้งแต่ช่วงปี 2547-2550 ไทยยังคงเป็นประเทศที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติที่ต้องการเข้ามาลงทุนในภาคธุรกิจบริการ โดยติดอันดับ 3 ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รองจากจีนและอินเดีย สาขาธุรกิจที่ชาวต่างชาติสนใจลงทุน คือ สาขาการธนาคาร การประกันภัย การบริการธุรกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่ง จากบทวิเคราะห์ข้างต้นเมื่อมีการลงทุนในภาคบริการมากขึ้นส่งผลให้ GDP ภาคบริการขยายตัว มีสัดส่วนการจ้างงานที่เพิ่มสูงขึ้น ผลิตผลให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินที่หมุนเวียนในตลาดมีสภาพคล่องมากขึ้น ประชาชนมีเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากขึ้นและมีเงินไปชำระหนี้ที่กู้ยืม ทำให้สามารถลดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลงได้ จึงส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_9) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_9) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเดือน รัตน์ได้เจริญสุข. (2550: 52-57) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่าปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับบทวิเคราะห์ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย. (เกณฑ์กำกับดูแลธุรกิจการเงินที่สำคัญ. 2550: ออนไลน์) กล่าวว่า เงินกองทุนเป็นตัววัดความมั่นคงของฐานะการเงินของสถาบันการเงิน สถาบันการเงินจึงจำเป็นต้องมีเงินกองทุนอย่างพอเพียง เนื่องจากแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่ของสถาบันการเงินมาจากเงินฝากของประชาชนและเงินกู้ยืม สถาบันการเงินจึงต้องบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งสนับสนุนให้สถาบันการเงินสามารถดำเนินธุรกิจต่อไป โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ฝากเงิน เจ้าหนี้ และลูกค้าผู้ใช้บริการ รวมทั้งเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นและความมั่นคงของระบบการเงินทั้งระบบ โดยทั่วไปแล้วอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่สูงแสดงถึงการที่สถาบันการเงินนั้นมีความมั่นคงและสามารถรองรับผลขาดทุนที่จะเกิดจากการประกอบกิจการและสามารถปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้าได้อีกมาก เมื่อมีการลงทุนในสาขาต่างๆ ของประเทศสูงขึ้น ภาคธุรกิจเอกชนมีผลกำไรจากการดำเนินงานขึ้นทำให้มีความสามารถในการชำระหนี้มากขึ้น สามารถลดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ลงได้ ดังนั้นจึงทำให้อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_9) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (X_{10}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรุงรุ่ง พิณพัญญู. (2546: 77). ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ (NPL) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะในช่วง พ.ศ. 2541-2543 หลังจากเกิดภาวะวิกฤตการณ์ทางการเงิน ที่เรียกว่า “วิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 หรือวิกฤตต้มยำกุ้ง” นั้นเอง ธนาคารพาณิชย์จึงดำเนินการแก้ไขโดยการชะลอการปล่อยสินเชื่อเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ทำให้ลูกค้าเกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน ไม่มีเงินหมุนเวียน เป็นผลให้ลูกค้าไม่สามารถนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่ธนาคารได้ แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในช่วงนั้นจะต่ำลงก็ตาม ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (X_{10}) กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ “เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาครั้งนี้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ได้แก่ สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_2) สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_3) สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อธุรกิจบริการต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม (X_4) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาเกษตรกรรม (X_5) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สาขาการบริการ (X_6) และอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (X_9) ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่าถ้าธนาคารพาณิชย์ต้องการกำหนดนโยบายในการให้สินเชื่อ ธนาคารพาณิชย์ควรจะพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลข้างต้น มาประกอบในการกำหนดนโยบาย นั่นคือ เมื่อธนาคารต้องการขยายสินเชื่อให้มากขึ้น โอกาสที่จะทำให้เกิดความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ผู้กู้อาจจะไม่สามารถชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยให้แก่ธนาคารได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ตามมา ดังนั้นธนาคารพาณิชย์ควรกำหนดมาตรฐาน และกระบวนการพิจารณาสินเชื่อที่เข้มงวดขึ้น โดยเน้นคุณภาพของสินเชื่อมากกว่าที่จะเน้นในเรื่องของปริมาณการขยายตัวในการให้สินเชื่อตามสาขาเศรษฐกิจ

2. ควรที่จะคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจด้วย ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการขยายตัวของสินเชื่อได้ กล่าวคือ ถ้าหากเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะการขาดสภาพคล่อง ประสบกับปัญหาทางการเงิน หรือวิกฤตเศรษฐกิจต่างๆ ซึ่งจะมีผลให้ผู้กู้ยืมไม่สามารถชำระหนี้ตามที่ตกลง หรือที่สัญญาได้ ทางธนาคารพาณิชย์ควรที่จะปรับกลยุทธ์ในการบริหารสินเชื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เป็นอยู่ เพื่อสามารถเรียกเก็บหนี้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์อีกมากมาย ที่มีผลกระทบต่อปัญหาด้านคุณภาพสินเชื่อ ซึ่งปัญหาคุณภาพสินเชื่อส่วนใหญ่เป็นผลจากปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมกันในหลายๆ ด้าน ได้แก่ การแข่งขันระหว่างสถาบันการเงิน การกระจุกตัวด้านสินเชื่อ การขาดประสิทธิภาพของพนักงาน ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ การขาดการสอบทานด้านสินเชื่อที่ดี ขบวนการตรวจสอบหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ การติดตามที่ไม่เพียงพอ และการให้สินเชื่อมากเกินไป โดยเกินกว่าความสามารถที่จะจ่ายคืนของลูกค้า ซึ่งจะนำไปสู่สินเชื่อที่มีปัญหาหรือสินเชื่อด้วยคุณภาพ ซึ่งธนาคารพาณิชย์ ควรมีการประเมินความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านสินเชื่อ เพื่อหาแนวทางการควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้น รวมทั้งกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดความเสี่ยงด้านสินเชื่อ นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยควรจะไปตรวจสอบการปฏิบัติงานและฐานะทางการเงินที่แท้จริงของธนาคารพาณิชย์ เพื่อควบคุมการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของทางการ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยถึงตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เช่น อัตราการขยายตัวของการส่งออก อัตราเงินเฟ้อ สัดส่วนของธุรกิจ SME ต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมทั้งหมด เป็นต้น
2. ควรทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) โดยแบ่งปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ตามสาขาเศรษฐกิจ
3. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของกลุ่มผู้ประกอบการที่มีใช้สถาบันการเงินหรือนอนแบงก์ (Non-bank) ในประเทศไทย เพื่อที่จะได้ครอบคลุมและแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ตั้งขมณี. (2552). *การเงินและการธนาคาร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
เรื่องแสงการพิมพ์ (2002) จำกัด.
- กระทรวงการคลัง. (2554). *นิยามศัพท์ด้านเศรษฐกิจ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554
จาก http://www.mof.go.th/eco/index_economicwordlist.htm
- กระทรวงการคลัง. (2552). *รายงานภาวะเศรษฐกิจรายวันประจำวัน ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552*. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 20 มีนาคม 2554. จาก <http://www.ryt9.com/s/mof/514719>.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขนิษฐา สอนศรี. (2549). *ปัจจัยกำหนดคตินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทย พาณิชย์ จำกัด (มหาชน)*.
สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรัสศรี ธิดิเลิศเดชา. (2534). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย*.
วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำรูญรุ่ง พิมพ์ภู. (2546). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์*. สารนิพนธ์
ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2546). *ทฤษฎีและนโยบายการเงิน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวินทร์ ถิ่นะบรรจง. (2551). *ทฤษฎีและนโยบายการเงิน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- ชวลีพร ไกรสมเดช. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2554). *แนวคิดสากลของการบริหารความเสี่ยงด้วย Basel II*.
สืบค้น เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554. จาก <http://www.tsithailand.org>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2553). *รายงานสถิติสถาบันการเงิน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2553.
จาก <http://www.bot.or.th>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2550). *ฝ่ายปรับปรุงโครงสร้างหนี้*. (2550). *คู่มือปฏิบัติหนี้ NPL กับ คปน. :
ประวัติการส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในประเทศไทย (2541-2549)*. กรุงเทพฯ:
พิมพ์ที่ บริษัท แพลน โมทีฟ จำกัด.

- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). รายงานการกำกับดูแลสถาบันการเงิน 2552. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2554. จาก http://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/New_Publications/KeyDevFI/Supervision/Documents/SuperVision2009T.pdf.
- นราทิพย์ ชุตินวงศ์. (2547). เศรษฐศาสตร์การจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (2544). ประวัติความเป็นมา. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2554 จาก <http://www.tamc.or.th/history.php>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรอด สามารถ. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประกายรัตน์ สุวรรณ. (2548). คู่มือการใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 12 สำหรับ Windows. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ปัญญาภรณ์ เสียงเจริญ. (2535). ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมจากสถาบันการเงินภายในประเทศ. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีดา ชื่อดรง. (2548). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการอำนวยการสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ภูมิภาคศึกษา: ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปิยะ ชอโศตติสกุล. (2551). สินเชื่อ SMEs ตจว.โตเกินคาด. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2554 จาก http://www.ksmecare.com/News_Popup.aspx?ID=2112.
- พรทิภา กองศักดิ์. (2545). ปัจจัยกำหนดส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยและสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ หลังวิกฤตการณ์ทางการเงิน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรนพ พุกกะพันธ์, ประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. (2548). การบริหารธนาคารพาณิชย์. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิกุล รุกขพันธ์. (2553). สาเหตุของวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2554 จาก <http://learners.in.th/blog/pikul77/397601>.

- วรส อุปปาติก. (2540). *เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2551). *วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์-วิกฤตต้มยำกุ้ง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2553 จาก <http://khrueahong.ob.tc/-View.php?N=1>.
- สมใจ มโนดำรงธรรม. (2542). *สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2521- พ.ศ. 2540*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สารานุกรมเสรี. (2553). *รายชื่อธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2553. จาก <http://th.wikipedia.org>.
- สิตาภา บัวเกษ. (2552). *ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาภรณ์ เจริญประดับ. (2544). *ปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) เป็น NPL*. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์ ธุรกิจอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุรวัช บุนนาค , วณิ น้อยเกียรติกุล. (2540). *การเงินและการธนาคาร*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- แสงเดือน รัตน์ได้เจริญสุข. (2550). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bennett T. McCullum. (1989). *Monetary Economics : Theory and Policy*. New York: Macmillan Publishing.
- Jagdish Handa. (2000). *Monetary Economics. First published*. London: Routledge.
- John Maynard Keynes. (1936). *The General Theory of Employment, Interest, and Money*. New York: Harcourt, Brace and Company.
- Robert E. Weintraub. (1970). *Introduction to Monetary Economics*. New York: Press Company.
- Thomas F. Cargill. (1979). *Money, the Financial System and Monetary Policy*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, Inc.

ตาราง ก ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(หน่วย : พันล้านบาท)

รายครึ่งปี	ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL)
H2/2541	13,026.58
H1/2542	14,994.99
H2/2542	13,915.41
H1/2543	11,137.53
H2/2543	8,110.17
H1/2544	8,228.22
H2/2544	6,792.51
H1/2545	6,508.18
H2/2545	7,370.99
H1/2546	8,817.97
H2/2546	7,930.17
H1/2547	6,646.84
H2/2547	6,026.55
H1/2548	10,718.34
H2/2548	5,128.17
H1/2549	4,612.32
H2/2549	4,631.68
H1/2550	4,216.45
H2/2550	4,307.02
H1/2551	4,580.72
H2/2551	4,593.44
H1/2552	4,648.80
H2/2552	4,415.36
H1/2553	4,285.52

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). รายงานสถิติสถาบันการเงิน. ออนไลน์.

ตาราง ข อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(หน่วย : ร้อยละ)

รายครึ่งปี	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
H2/2539	13.40
H1/2540	13.19
H2/2540	14.79
H1/2541	15.69
H2/2541	14.28
H1/2542	10.34
H2/2542	8.91
H1/2543	8.58
H2/2543	8.32
H1/2544	8.00
H2/2544	7.90
H1/2545	7.41
H2/2545	7.23
H1/2546	6.78
H2/2546	5.83
H1/2547	5.83
H2/2547	5.83
H1/2548	5.83
H2/2548	6.49
H1/2549	7.63
H2/2549	8.02
H1/2550	7.74
H2/2550	7.28
H1/2551	7.35

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). รายงานสถิติสถาบันการเงิน. ออนไลน์.

ตาราง ค อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(หน่วย : ร้อยละ)

รายครึ่งปี	อัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง
H2/2541	8.48
H1/2542	9.16
H2/2542	10.76
H1/2543	8.57
H2/2543	8.02
H1/2544	7.96
H2/2544	9.16
H1/2545	9.00
H2/2545	9.43
H1/2546	8.86
H2/2546	9.53
H1/2547	8.76
H2/2547	9.05
H1/2548	9.10
H2/2548	9.77
H1/2549	10.23
H2/2549	10.98
H1/2550	11.38
H2/2550	11.83
H1/2551	11.79
H2/2551	11.75
H1/2552	11.30
H2/2552	11.96
H1/2553	12.12

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). รายงานสถิติสถาบันการเงิน. ออนไลน์.

ตาราง ง สัดส่วนปริมาณเงินให้สินเชื่อแยกตามสาขาเศรษฐกิจต่อปริมาณเงินให้สินเชื่อรวม ของ
ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(หน่วย : ร้อยละ)

รายครึ่งปี	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม	อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	การบริการ
H2/2541	3.97	58.73	19.80	17.50
H1/2542	3.64	58.32	20.68	17.36
H2/2542	3.55	56.30	19.41	20.75
H1/2543	3.53	56.69	18.73	21.05
H2/2543	3.42	52.61	14.26	29.71
H1/2544	3.05	48.58	12.84	35.54
H2/2544	3.12	49.30	11.35	36.23
H1/2545	3.07	49.10	11.31	36.51
H2/2545	3.00	50.00	10.95	36.05
H1/2546	3.02	51.77	10.97	34.24
H2/2546	3.26	62.53	14.99	19.22
H1/2547	3.17	65.00	15.44	16.39
H2/2547	3.26	65.71	15.81	15.22
H1/2548	3.03	64.90	15.91	16.17
H2/2548	2.90	65.39	14.87	16.84
H1/2549	2.64	65.88	15.31	16.17
H2/2549	2.76	68.29	15.10	13.85
H1/2550	2.54	68.26	14.84	14.36
H2/2550	2.37	68.56	14.59	14.48
H1/2551	2.04	63.71	13.23	21.02
H2/2551	1.80	63.89	12.78	21.54
H1/2552	1.57	59.79	11.91	26.73
H2/2552	1.43	58.72	10.86	28.98
H1/2553	1.36	58.38	9.87	30.39

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). รายงานสถิติสถาบันการเงิน. ออนไลน์.

ตาราง จ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จำแนกตามสาขาการผลิต
ตามราคาปี 2531

(หน่วย : ร้อยละ)

รายครึ่งปี	เกษตรกรรม	อุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม	อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	การบริการ
H2/2541	13.79	-1.47	-1.34	-3.88
H1/2542	-8.13	9.04	-5.07	-3.69
H2/2542	9.26	6.38	9.63	-4.15
H1/2543	-1.46	2.33	-6.36	7.50
H2/2543	8.31	1.03	-0.29	4.87
H1/2544	-5.78	0.28	-2.09	-0.53
H2/2544	10.75	1.10	6.91	6.00
H1/2545	-9.17	4.64	0.42	-7.91
H2/2545	10.92	4.06	2.52	15.72
H1/2546	2.28	6.57	-0.68	-2.24
H2/2546	9.48	3.29	6.95	8.55
H1/2547	-12.08	5.22	-0.53	0.69
H2/2547	12.46	2.11	7.85	6.14
H1/2548	-16.66	2.32	-1.00	0.81
H2/2548	22.51	3.81	5.27	4.80
H1/2549	-13.05	3.04	-0.05	0.08
H2/2549	18.56	1.66	4.88	4.72
H1/2550	-13.72	3.16	-1.67	0.12
H2/2550	17.49	3.91	4.00	5.65
H1/2551	-10.11	4.24	-3.50	-1.80
H2/2551	16.40	-4.54	-0.08	0.37
H1/2552	0.90	-7.15	-2.40	-0.24
H2/2552	-1.80	1.60	2.10	3.22
H1/2553	-0.90	13.40	4.85	6.32

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ออนไลน์.

ภาคผนวก ข
ผลการคำนวณ

ผลการคำนวณ

Dependent Variable : NPL

Method : Least Squares

Date : 21/04/2011

Sample : H2/2541 - H1/2553

Included observations : 24

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	X10, X6, X4, X8, X7, X9, X5, X1, X3 ^a		. Enter

a. Tolerance = .000 limits reached.

b. Dependent Variable: NPL

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.937 ^a	.878	.799	1465.89310	.878	11.165	9	14	.000	1.790

a. Predictors: (Constant), X10, X6, X4, X8, X7, X9, X5, X1, X3

b. Dependent Variable: NPL

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	2.159E8	9	2.399E7	11.165	.000 ^a
	Residual	3.008E7	14	2148842.590		
	Total	2.460E8	23			

a. Predictors: (Constant), X10, X6, X4, X8, X7, X9, X5, X1, X3

b. Dependent Variable: NPL

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	-20739.710	11407.177		-1.818	.091
	X1	-350.271	1647.473	-.077	-.213	.835
	X3	1588.008	553.353	1.461	2.870	.012
	X4	383.544	149.639	.953	2.563	.023
	X5	-.964	41.756	-.003	-.023	.982
	X6	83.206	92.552	.104	.899	.384
	X7	10.038	114.471	.013	.088	.931
	X8	-12.263	74.605	-.019	-.164	.872
	X9	-153.818	649.874	-.064	-.237	.816
	X10	-160.667	297.369	-.150	-.540	.597

a. Dependent Variable: NPL

Excluded Variables^b

Model		Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
						Tolerance
1	X2	1.951E2 ^a	1.539	.148	.393	4.950E-7

a. Predictors in the Model: (Constant), X10, X6, X4, X8, X7, X9, X5, X1, X3

b. Dependent Variable: NPL

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	3.6913E3	1.4710E4	7.3185E3	3064.03222	24
Residual	-1.99137E3	3.35219E3	.00000	1143.67440	24
Std. Predicted Value	-1.184	2.412	.000	1.000	24
Std. Residual	-1.358	2.287	.000	.780	24

a. Dependent Variable: NPL

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชัชวาลย์ ใจธีรภาพกุล
วันเดือนปีเกิด	15 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	19/89 ม.9 ต.บางพลูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
ตำแหน่งงานในปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่สนับสนุนระบบงาน บริษัทแปลน เอสเตท จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
พ.ศ.2545	บริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาการเงิน) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ.2554	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

